

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2018/956, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2018, uusien raskaiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen ja polttoaineenkulutuksen seurannasta ja raportoinnista ⁽¹⁾ 1

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/957, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2018, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ 16
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/958, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2018, uuden ammatteja koskevan sääntelyn hyväksymistä edeltävästä suhteellisuusarvioinnista 25

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2018/956,

annettu 28 päivänä kesäkuuta 2018,

uusien raskaiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen ja polttoaineenkulutuksen seurannasta ja raportoinnista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Lokakuun 23 ja 24 päivänä 2014 kokoontuneen, vuoteen 2030 ulottuvia ilmasto- ja energiapolitiikan puitteita käsitelleen Eurooppa-neuvoston päätelmissä hyväksyttiin koko talouden laajuisesti sitovaksi vähennystavoitteeksi vähintään 40 prosenttia vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä EU:n sisällä ja maaliskuun 17 ja 18 päivänä 2016 kokoontunut Eurooppa-neuvosto vahvisti tämän tavoitteen.
- (2) Eurooppa-neuvoston 23 ja 24 päivänä lokakuuta 2014 antamissa päätelmissä todetaan, että tavoite saavutetaan yhteisesti mahdollisimman kustannusvaikuttavalla tavalla siten, että päästöjä vähennetään vuoteen 2030 mennessä vuoden 2005 tasosta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän unionissa, jäljempänä 'EU:n päästökauppajärjestelmä', kattamalla aloilla 43 prosentilla ja muilla kuin EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvilla aloilla 30 prosentilla. Pariisin sopimuksessa ⁽³⁾ asetetaan muun muassa pitkän aikavälin tavoite, joka vastaa tavoitetta rajoittaa maapallon keskilämpötilan nousu selvästi alle kahteen celsiusasteeseen esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna sekä jatkaa toimia nousun pysyttämiseksi alle 1,5 celsiusasteessa esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna. On tarpeen, että kaikki jäsenvaltiot osallistuvat näihin ponnisteluihin ja että kaikki toimialat, myös liikenne, antavat panoksensa Eurooppa-neuvoston hyväksymien päästövähennysten ja Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamiseen.
- (3) Komission vuonna 2016 julkaiseman vähäpäästöistä liikkuvuutta koskevan eurooppalaisen strategian mukaan tavoitteeksi on asetettava, että liikenteen kasvihuonekaasupäästöt vähenevät vuoteen 2050 mennessä vähintään 60 prosenttia vuoteen 1990 verrattuna ja että vähennyksissä edetään vakaasti kohti nollatasoa.
- (4) Kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi on aiheellista harkita monia erilaisia toimenpiteitä. Sen lisäksi, että raskaille hyötyajoneuvoille eli kuorma- ja linja-autoille asetetaan hiilidioksidinormit, voitaisiin toteuttaa muitakin toimia, joilla parannetaan raskaiden hyötyajoneuvojen energiatehokkuutta ja vähennetään niiden hiilidioksidipäästöjä, kuten kuorman optimointi, saattueajo, kuljettajien koulutus, vaihtoehtoisten polttoaineiden käyttö, kaluston uudistamisohjelmat, vierintävastukseltaan alhaisten renkaiden käyttö, ruuhkien vähentäminen ja infrastruktuurin ylläpitoon tehtävät investoinnit.

⁽¹⁾ EUVL C 81, 2.3.2018, s. 95.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. kesäkuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 21. kesäkuuta 2018.

⁽³⁾ Pariisin sopimus (EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4).

- (5) Raskaiden hyötyajoneuvojen kasvihuonekaasupäästöt ovat tällä hetkellä noin neljännes tieliikenteen päästöistä unionissa, ja jos lisätoimenpiteitä ei toteuteta, niiden odotetaan lisääntyvän 10 prosenttia vuodesta 2010 vuoteen 2030 ja 17 prosenttia vuodesta 2010 vuoteen 2050. On otettava käyttöön tehokkaita toimenpiteitä raskaiden hyötyajoneuvojen päästöjen vähentämiseksi, jotta annetaan panos tarvittaviin päästövähennyksiin liikennealalla.
- (6) Vuonna 2014 annetussa tiedonannossa strategiasta raskaiden hyötyajoneuvojen polttoaineen kulutuksen ja hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi komissio totesi, että edellytys kyseisten toimenpiteiden käyttöönotolle on säännelty menettely hiilidioksidipäästöjen ja polttoaineen kulutuksen määrittämiseksi.
- (7) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 595/2009⁽¹⁾ luodaan perusteet tällaiselle säänneltylle menettelylle. Kyseisen menettelyn mukaisesti suoritettujen mittausten avulla saadaan luotettavaa ja vertailukelpoista tietoa kunkin raskaan hyötyajoneuvon hiilidioksidipäästöistä ja polttoaineenkulutuksesta merkittävässä osassa raskaiden hyötyajoneuvojen kalustoa unionissa. Tietoihin on pääsy tietyn raskaan hyötyajoneuvon ostajalla sekä rekisteröintijäsenvaltiolla, mikä osaltaan korjaa tietovajeen.
- (8) Kuljetusyrityksistä suuri osa on pieniä ja keskisuuria yrityksiä. Niillä ei vielä ole mahdollisuutta käyttää vakimuotoisia tietoja, joiden avulla ne voisivat arvioida polttoainetehokkuusteknologioita tai vertailla raskaita hyötyajoneuvoja tehdäkseen parhaaseen tietoon perustuvia ostopäätöksiä, vähentääkseen näin polttoainekulujaan, jotka muodostavat yli neljänneksen niiden toimintakuluista.
- (9) Tiedot raskaan hyötyajoneuvon suorituskyvystä hiilidioksidipäästöjen ja polttoaineenkulutuksen osalta olisi julkistettava, jotta kaikki liikenteenharjoittajat voivat tehdä tietoon perustuvia ostopäätöksiä ja jotta voidaan varmistaa avoimuuden korkea taso. Kaikki raskaiden hyötyajoneuvojen valmistajat voivat verrata ajoneuvojensa suorituskykyä muiden valmistajien ajoneuvojen kanssa. Tämä lisää kannustimia innovointiin ja entistä energiatehokkaampien raskaiden hyötyajoneuvojen kehittämiseen ja parantaa siten kilpailukykyä. Nämä tiedot antavat myös unionin ja jäsenvaltioiden poliittisille päättäjille vakaan perustan laatia politiikkaa, jolla edistetään energiatehokkaampien raskaiden hyötyajoneuvojen käyttöönottoa.
- (10) Jotta voidaan saada kattavat tiedot raskaiden hyötyajoneuvojen kaluston kokoonpanosta unionissa, sen kehittymisestä ajan myötä ja mahdollisesta vaikutuksesta hiilidioksidipäästöihin, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on syytä seurata ja raportoida komissiolle tietoja kaikkien uusien raskaiden hyötyajoneuvojen ja uusien perävau-nujen rekisteröinnistä, mukaan lukien tiedot voimalaitteista sekä korityypeistä.
- (11) Sen vuoksi on asianmukaista, että raskaiden hyötyajoneuvojen valmistajat seuraavat kullekin uudelle raskaalle hyötyajoneuvolle komission asetuksen (EU) 2017/2400⁽²⁾ mukaisesti määritettyjä hiilidioksidipäästöjen ja polttoaineenkulutuksen arvoja ja raportoivat niistä komissiolle.
- (12) Raskaiden hyötyajoneuvojen eri luokkien hiilidioksidipäästöjä ja polttoaineenkulutusta koskevien tietojen saatavuus määräytyy sen perusteella, mistä hetkestä lähtien asetusta (EU) 2017/2400 sovelletaan kyseisiin ajoneuvoluokkiin. Jotta valmistajille taattaisiin seuranta- ja raportointivaroja koskeva selkeys ja oikeusvarmuus, tässä asetuksessa olisi vahvistettava seurannan ja raportoinnin aloittamisvuosi kunkin sen soveltamisalaan kuuluvan raskaan hyötyajoneuvojen luokan osalta. Asetuksen (EU) 2017/2400 nojalla tiedot ovat saatavilla tietyistä uusista raskaista hyötyajoneuvoista, jotka rekisteröidään vuonna 2019. Kyseisestä vuodesta alkaen valmistajia olisi vaadittava seuraamaan teknisiä tietoja kyseisistä ajoneuvoista ja raportoimaan niistä. Muita raskaiden hyötyajoneuvojen luokkia ja ryhmiä koskevat tiedot tulevat saataville vasta myöhemmin. Kyseisiä ajoneuvoluokkia ja -ryhmiä koskevien tietojen seurannan ja raportoinnin aloittamisvuosien määrittämiselle olisi asetettava kohtuullinen määräaika. Kun otetaan huomioon, että muiden raskaiden hyötyajoneuvojen luokkien ja ryhmien hiilidioksidipäästöjen ja polttoaineenkulutuksen määrittäminen on teknisesti monimutkainen prosessi, määräaika olisi asetettava seitsemän vuoden päähän tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 595/2009, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, moottoriajoneuvojen ja moottorien tyyppihyväksynnästä raskaiden hyötyajoneuvojen päästöjen osalta (Euro VI) ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta ja asetuksen (EY) N:o 715/2007 ja direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta sekä direktiivien 80/1269/ETY, 2005/55/EY ja 2005/78/EY kumoamisesta (EUVL L 188, 18.7.2009, s. 1).

(2) Komission asetus (EU) 2017/2400, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 595/2009 täytäntöönpanosta raskaiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen ja polttoaineenkulutuksen määrittämisen osalta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/46/EY ja komission asetuksen (EU) N:o 582/2011 muuttamisesta (EUVL L 349, 29.12.2017, s. 1).

- (13) On yleisen edun mukaista, että raskaan hyötyajoneuvon hiilidioksidipäästöihin ja polttoaineenkulutukseen liittyvää suorituskykyä koskevia teknisiä tietoja jaetaan yleisölle aktiivisesti, jotta lisätään raskaiden hyötyajoneuvojen eritelmien ja niihin liittyvän suorituskyvyn avoimuutta ja edistetään valmistajien välistä kilpailua. Tietoja, jotka ovat arkaluonteisia henkilötietojen suojan ja tasapuolisen kilpailun vuoksi, ei saisi julkaista. Tietyt raskaiden hyötyajoneuvojen aerodynaamiseen suorituskykyyn liittyvät tiedot olisi julkistettava vaihteluväleinä tasapuolisen kilpailun näkökohtien huomioon ottamiseksi. Raportoidut tiedot olisi asetettava yleisön saataville vaivattomasti ja ilmaiseksi. Tämä asetus ei vaikuta yleisön oikeuteen saada ympäristötietoa muun muassa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1367/2006 ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (14) On tärkeää, että seuranta- ja raportointijärjestelmä on käyttäjystävällinen kaikille liikenteenharjoittajille niiden koosta ja resurssista riippumatta. Samoin on tärkeää, että komissio tekee aktiivisesti järjestelmää tunnetuksi, jotta varmistetaan, että sillä on merkittävä vaikutus alaan, ja lisätään tietoisuutta raportoitujen tietojen saatavuudesta.
- (15) Komission analyysi jäsenvaltioiden ja valmistajien edeltävältä kalenterivuodelta toimittamista tiedoista olisi esiteltävä yleisölle tavalla, josta selviää helposti unionin ja kunkin jäsenvaltion sekä kunkin valmistajan raskaiden hyötyajoneuvojen kaluston suorituskyky. Sen avulla pitäisi voida vertailla kaluston keskimääräistä polttoaineenkulutusta ja hiilidioksidipäästöjä kunkin raskaiden hyötyajoneuvojen luokan osalta ja käyttöprofiileittain.
- (16) On olennaisen tärkeää, että asetuksen (EU) 2017/2400 mukaisesti määritetyt hiilidioksidipäästöjen ja polttoaineenkulutuksen arvot vastaavat raskaiden hyötyajoneuvojen todellista suorituskykyä. Tästä syystä kyseiseen asetukseen sisältyy säännöksiä, jotka koskevat simulointivälineen käytön sekä asianomaisten komponenttien, erillisten teknisten yksiköiden ja järjestelmien hiilidioksidipäästöihin ja polttoaineenkulutukseen liittyvien ominaisuuksien vaatimustenmukaisuuden tarkastamista ja varmistamista. Tähän tarkastamismenettelyyn olisi sisällyttävä ajonaikainen testi. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/858 ⁽²⁾ mukainen tyyppi hyväksyntäkehys tarjoaa keinon varmistaa, että jos poikkeamia havaitaan, valmistaja toteuttaa korjaavia toimenpiteitä, ja jos vaatimuksia ei ole noudatettu, komissio voi määrätä hallinnollisia sakkoja. Uudessa tyyppi hyväksyntäkehyksessä todetaan myös, että kolmansien osapuolten on tärkeää voida toteuttaa ajoneuvojen riippumatonta testausta ja saada tarvittavat tiedot. Komission olisi seurattava tällaisten varmentavien testien tuloksia ja sisällytettävä analyysi tuloksista vuosikertomukseensa.
- (17) On tärkeää varmistaa, että seurattavat ja raportoidut tiedot ovat varmoja ja luotettavia. Komissiolla olisi sen vuoksi oltava keinot varmistaa ja tarvittaessa korjata lopulliset tiedot. Sen vuoksi seurantavaatimuksissa olisi säädettävä myös muuttujista, joiden avulla tiedot voidaan asianmukaisesti jäljittää ja varmistaa.
- (18) Komission olisi voitava määrätä hallinnollinen sakko, jos se havaitsee, että valmistajan raportoidut tiedot poikkeavat asetuksen (EY) N:o 595/2009 puitteissa kirjatuista tiedoista ja erityisesti komission asetuksen (EU) N:o 582/2011 ⁽³⁾ ja asetuksen (EU) 2017/2400 mukaisesti kirjatuista tiedoista tai jos valmistaja ei toimita vaadittuja tietoja asetettuun määräaikaan mennessä. Sakkojen olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (19) Sen kokemuksen perusteella, joka on saatu hiilidioksidipäästöjä koskevien tietojen seurannasta ja raportoinnista uusien henkilöautojen osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 443/2009 ⁽⁴⁾ nojalla ja uusien kevyiden hyötyajoneuvojen osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 510/2011 ⁽⁵⁾ nojalla, on

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1367/2006, annettu 6 päivänä syyskuuta 2006, tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin (EUVL L 264, 25.9.2006, s. 13).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/858, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, komponenttien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksynnästä ja markkinavalvonnasta, asetusten (EY) N:o 715/2007 ja (EY) N:o 595/2009 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/46/EY kumoamisesta (EUVL L 151, 14.6.2018, s. 1).

⁽³⁾ Komission asetus (EU) N:o 582/2011, annettu 25 päivänä toukokuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 595/2009 täytäntöönpanosta ja muuttamisesta raskaiden hyötyajoneuvojen päästöjen osalta (Euro VI) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/46/EY liitteiden I ja III muuttamisesta (EUVL L 167, 25.6.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 443/2009, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, päästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille osana yhteisön kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 510/2011, annettu 11 päivänä toukokuuta 2011, päästönormien asettamisesta uusille kevyille kuljetusajoneuvoille osana unionin kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi (EUVL L 145, 31.5.2011, s. 1).

syötä antaa Euroopan ympäristökeskukselle vastuu kyseisestä tietojenvaihdosta jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja valmistajien kanssa sekä lopullisen tietokannan hallinnasta komission puolesta. On myös asianmukaista yhdenmukaistaa siinä määrin kuin mahdollista raskaita hyötyajoneuvoja koskevat seuranta- ja raportointimenettelyt kevyitä hyötyajoneuvoja varten luotujen menettelyjen kanssa.

- (20) Jotta voidaan varmistaa, että tämän asetuksen säännökset seurattavien tietojen varmentamisesta ja korjaamisesta pannaan täytäntöön yhdenmukaisesti, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (21) Jotta voidaan varmistaa, että tietovaatimukset sekä seuranta- ja raportointimenettely pysyvät ajan myötä tarkoituksenmukaisina arvioitaessa raskaiden hyötyajoneuvojen kaluston osuutta hiilidioksidipäästöistä, että hiilidioksidipäästöjä vähentäviä uusia ja kehittyneitä teknologioita koskevat tiedot ja ajonaikaisten varmentavien testien tulokset asetetaan saataville ja että ilmanvastusarvon vaihteluvälit ovat tarkoituksenmukaiset tiedotus- ja vertailutarkoituksiin, ja jotta voidaan täydentää hallinnollisia sakkokoja koskevia säännöksiä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat asetuksen soveltamisalaan kuuluvien raskaiden hyötyajoneuvoluokkien seurannan ja raportoinnin aloittamisvuosien määrittelyä, tietovaatimusten sekä tämän asetuksen liitteissä esitetyn seuranta- ja raportointimenettelyn muuttamista, niiden tietojen määrittämistä, joiden raportointia edellytetään ajonaikaisten varmentavien testien tulosten seurannassa jäsenvaltioilta, ilmanvastusarvon vaihteluväliden muuttamista, sekä valmistajille määrättävien hallinnollisten sakkojen perusteiden, laskentatavan ja perintätavan määrittelyä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽²⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (22) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on uusien raskaiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen ja polttoainekulutuksen seuranta ja raportointi unionissa, vaan se voidaan sen vaikutusten ja laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa säädetään unionissa rekisteröidyistä uusista raskaista hyötyajoneuvoista peräisin olevien hiilidioksidipäästöjen ja kyseisten ajoneuvojen polttoainekulutuksen seuranta- ja raportointia koskevista vaatimuksista.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan jäsenvaltioiden ja raskaiden hyötyajoneuvojen valmistajien suorittamaan uusia raskaita hyötyajoneuvoja koskevien tietojen seurantaan ja raportointiin.

Sitä sovelletaan seuraaviin ajoneuvoluokkiin:

- a) M₁-, M₂-, N₁- ja N₂-luokan ajoneuvot, joiden vertailumassa on suurempi kuin 2 610 kg ja jotka eivät kuulu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2007⁽³⁾ soveltamisalaan, sekä kaikki M₃- ja N₃-luokan ajoneuvot;
- b) O₃- ja O₄-luokan ajoneuvot.

Tässä asetuksessa kyseisistä ajoneuvoista käytetään nimitystä raskaat hyötyajoneuvot.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2007, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2007, moottoriajoneuvojen tyyppi- hyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta (EUVL L 171, 29.6.2007, s. 1).

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/46/EY⁽¹⁾ ja asetuksen (EY) N:o 595/2009 määritelmiä.

4 artikla

Jäsenvaltioiden suorittama seuranta ja raportointi

1. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä tammikuuta 2019 alkaen ja kunkin seuraavan kalenterivuoden osalta seurattava liitteessä I olevassa A osassa määriteltyjä tietoja unionissa ensimmäisen kerran rekisteröivästä uusista raskaista hyötyajoneuvoista.

Viimeistään 28 päivänä helmikuuta kunakin vuonna vuodesta 2020 alkaen jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on raportoitava nämä tiedot komissiolle liitteessä II esitetyn raportointimenettelyn mukaisesti.

Unionin ulkopuolella aiemmin rekisteröityjä uusia raskaita hyötyajoneuvoja koskevia tietoja ei seurata eikä raportoida, paitsi jos kyseinen rekisteröinti on tapahtunut alle kolme kuukautta ennen ajoneuvon rekisteröintiä unionissa.

2. Tietojen seuraamisesta ja raportoinnista tämän asetuksen mukaisesti vastaavat toimivaltaiset viranomaiset, jotka jäsenvaltiot nimittävät asetuksen (EY) N:o 443/2009 8 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

5 artikla

Valmistajien suorittama seuranta ja raportointi

1. Liitteessä I olevan B osan 1 kohdassa vahvistetuista aloittamisvuosista alkaen raskaiden hyötyajoneuvojen valmistajien on seurattava kalenterivuositain liitteessä I olevan B osan 2 kohdassa määritettyjä tietoja kunkin uuden raskaan hyötyajoneuvon osalta.

Viimeistään 28 päivänä helmikuuta kunakin vuonna liitteessä I olevan B osan 1 kohdassa vahvistetuista vuosista alkaen raskaiden hyötyajoneuvojen valmistajien on raportoitava komissiolle kyseiset tiedot kustakin uudesta raskaasta hyötyajoneuvosta, jonka simulointipäivä oli edeltävänä kalenterivuonna, liitteessä II esitetyn raportointimenettelyn mukaisesti.

Simulointipäivä on päivä, joka on raportoitu liitteessä I olevan B osan 2 kohdan 71 kohdassa esitettyjen tietojen mukaisesti.

2. Kunkin valmistajan on nimettävä yhteispiste tämän asetuksen mukaista tietojen raportointia varten.

6 artikla

Keskusrekisteri raskaita hyötyajoneuvoja koskeville tiedoille

1. Komissio pitää keskusrekisteriä 4 ja 5 artiklan mukaan raportoiduille raskaista hyötyajoneuvoja koskeville tiedoille, jäljempänä 'rekisteri'.

Rekisterin on oltava julkisesti saatavilla lukuun ottamatta liitteessä I olevan A osan a kohdassa sekä liitteessä I olevan B osan 2 kohdan 1, 24, 25, 32, 33, 39 ja 40 kohdassa esitettyjä tietoja. Liitteessä I olevan B osan 2 kohdan 23 kohdassa esitetyt arvot on julkistettava liitteessä I olevassa C osassa asetettuina vaihteluväleinä.

2. Rekisteriä hallinnoi Euroopan ympäristökeskus komission puolesta.

7 artikla

Ajonaikaisten varmentavien testien tulosten seuranta

1. Komissio seuraa asetuksen (EY) N:o 595/2009 puitteissa suoritettujen ajonaikaisten testien tuloksia aina, kun ne ovat saatavilla, tarkastaakseen uusien raskaiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöt ja polttoaineenkulutuksen.

2. Komissio antaa delegoituja säädöksiä 13 artiklan mukaisesti tämän asetuksen täydentämiseksi määrittelemällä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot, jotka jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on raportoitava.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/46/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle (Puitedirektiivi) (EUVL L 263, 9.10.2007, s. 1).

*8 artikla***Tietojen laatu**

1. Toimivaltaiset viranomaiset ja valmistajat ovat vastuussa 4 ja 5 artiklan mukaan raportoimiensa tietojen oikeellisuudesta ja laadusta. Niiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle raportoimissaan tiedoissa havaituista virheistä.
2. Komissio suorittaa oman varmennuksensa 4 ja 5 artiklan mukaan raportoitujen tietojen laadusta.
3. Jos komissiolle ilmoitetaan tiedoissa olevista virheistä tai se löytää oman varmennuksensa yhteydessä tiedoissa ristiriitaisuuksia, se toteuttaa tilanteen mukaan tarvittavat toimenpiteet 6 artiklassa tarkoitetussa rekisterissä julkaistujen tietojen korjaamiseksi.
4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä määrittää tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut varmennus- ja korjaustoimenpiteet. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 12 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

*9 artikla***Hallinnolliset sakot**

1. Komissio voi määrätä hallinnollisen sakon seuraavissa tapauksissa:
 - a) kun se havaitsee, että valmistajan tämän asetuksen 5 artiklan mukaisesti raportoimat tiedot poikkeavat tiedoista, jotka ovat peräisin valmistajan kirjanpito tiedostosta tai asetuksen (EY) N:o 595/2009 mukaisesti myönnetystä moottorien tyyppihyväksyntätodistuksesta, ja kun poikkeama on tahallinen tai johtuu vakavasta huolimattomuudesta;
 - b) kun tietoja ei ole toimitettu 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettavaan määräaikaan mennessä eikä viivästyminen ole perusteltu asianmukaisesti.

Komissio kuulee asianomaisia hyväksyntäviranomaisia tarkastaakseen a alakohdassa tarkoitetut tiedot.

Hallinnollisten sakkojen on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja ne voivat olla enintään 30 000 euroa sitä raskasta hyötyajoneuvoa kohden, jota a ja b alakohdassa tarkoitettu poikkeama tai tietojen toimittamisen viivästyminen koskevat.

2. Komissio antaa tämän artiklan 3 kohdassa säädettyjen periaatteiden pohjalta 13 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla menettely ja menetelmät tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen hallinnollisten sakkojen laskemista ja perimistä varten.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten on oltava seuraavien periaatteiden mukaisia:
 - a) komission vahvistamassa menettelyssä on noudatettava oikeutta hyvään hallintoon ja erityisesti oikeutta tulla kuulluksi ja oikeutta tutustua asiakirjoihin, ottaen huomioon luottamuksellisuuteen ja liikesalaisuuksiin liittyvät oikeudet;
 - b) asianmukaisen hallinnollisen sakon laskennassa komissio noudattaa tehokkuuden, oikeasuhteisuuden ja varoittavuuden periaatteita ottaen tarvittaessa huomioon poikkeaman tai viivästyksen vakavuuden ja vaikutukset, niiden raskaiden hyötyajoneuvojen lukumäärän, joita poikkeavat tai viivästyneet tiedot koskevat, valmistajan vilpittömän mielen, sen, missä määrin valmistaja on osoittanut huolellisuutta ja toiminut yhteistyössä, poikkeaman tai viivästyksen toistuvuuden, tiheyden tai keston sekä samalle valmistajalle aiemmin määrätty seuraamukset;
 - c) hallinnolliset sakot on perittävä ilman aiheetonta viivytystä vahvistamalla maksumääräajat ja tapauksen mukaan myös mahdollisuus jakaa maksut useaan erään ja vaiheeseen.
4. Hallinnollisista sakoista kertyviä määriä on pidettävä unionin yleiseen talousarvioon otettavina tuloina.

*10 artikla***Kertomus**

1. Komissio julkaisee joka vuosi viimeistään 31 päivänä lokakuuta vuosikertomuksen ja analyysin tiedoista, jotka jäsenvaltiot ja valmistajat ovat toimittaneet edeltävältä kalenterivuodelta.

2. Analyysissä on käsiteltävä ainakin unionin raskaiden hyötyajoneuvojen kaluston suorituskykyä sekä kunkin jäsenvaltion ja kunkin valmistajan kaluston suorituskykyä kunkin raskaiden hyötyajoneuvojen ryhmän keskimääräisen polttoaineenkulutuksen ja hiilidioksidipäästöjen osalta käyttöprofiili-, kuorma- ja polttoaineyhdistelmän perusteella eriteltynä. Siinä on myös otettava huomioon tiedot uusien ja kehittyneiden hiilidioksidipäästöjen vähentämisteknologioiden sekä vaihtoehtoisten voimalaitteiden leviämisestä, jos tiedot ovat saatavilla. Lisäksi siihen on sisällytettävä analyysi ajonaikaisten varmentavien testien tuloksista, joita on seurattu 7 artiklan mukaisesti, jos tiedot ovat saatavilla.

3. Komissio laatii analyysin Euroopan ympäristökeskuksen tukemana.

11 artikla

Liitteiden muuttaminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 13 artiklan mukaisesti liitteiden muuttamiseksi, jotta voidaan
 - a) saattaa ajan tasalle tai mukauttaa liitteessä I olevassa A ja B osassa määritetyt tietovaatimukset, jos tämä katsotaan tarpeelliseksi perusteellisen analyysin tekemiseksi 10 artiklan mukaisesti;
 - b) täydentää liitteessä I olevan B osan 1 kohdassa olevat aloittamisvuodet;
 - c) saattaa ajan tasalle tai mukauttaa liitteessä I olevassa C osassa esitettyjä vaihteluvälejä, jotta voidaan ottaa huomioon raskaiden hyötyajoneuvojen suunnittelussa tapahtuneet muutokset ja varmistaa, että vaihteluvälit ovat edelleen tarkoituksenmukaiset tiedotus- ja vertailutarkoituksiin;
 - d) mukauttaa liitteen II mukaista seuranta- ja raportointimenettelyä tämän asetuksen soveltamisesta saadun kokemuksen ottamiseksi huomioon.
2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen delegoidut säädökset on annettava viimeistään 30 päivänä heinäkuuta 2025.

12 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 525/2013⁽¹⁾ perustettu ilmastonmuutoskomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

13 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttö

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 29 päivästä heinäkuuta 2018 seitsemän vuoden ajaksi 7 artiklan 2 kohdassa, 9 artiklan 2 kohdassa ja 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän seitsemän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 artiklan 2 kohdassa, 9 artiklan 2 kohdassa ja 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamis päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 525/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastonmuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi kansallisella ja unionin tasolla sekä päätöksen N:o 280/2004/EY kumoamisesta (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 13).

6. Edellä olevan 7 artiklan 2 kohdan, 9 artiklan 2 kohdan ja 11 artiklan 1 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kahdella kuukaudella.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. PAVLOVA

LIITE I

Seurattavia ja raportoitavia tietoja koskevat säännöt

A OSA: TIEDOT, JOITA JÄSENVALTIOIDEN ON SEURATTAVA JA JOISTA NIIDEN ON RAPORTOITAVA:

- kaikkien 2 artiklan toisen kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen jäsenvaltion alueella rekisteröityjen uusien raskaiden hyötyajoneuvojen valmistenumerot;
- valmistajan nimi;
- merkki (valmistajan toiminimi);
- korityypin koodi, sellaisena kuin se on määritetty vaatimustenmukaisuustodistuksen kohdassa 38, jos saatavilla;
- kun kyseessä ovat 2 artiklan toisen kohdan a alakohdassa tarkoitettujen raskaiden hyötyajoneuvojen valmistus- ja vaatimustenmukaisuustodistuksen kohdissa 23, 23.1 ja 26 esitetyt voimalaitetta koskevat tiedot.

B OSA: TIEDOT, JOITA RASKAIDEN HYÖTYAJONEUVOJEN VALMISTAJIEN ON SEURATTAVA JA JOISTA NIIDEN ON RAPORTOITAVA:

- 2 artiklan toisen kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja raskaiden hyötyajoneuvojen luokkia koskevien tietojen seurannan ja raportoinnin aloittamisvuodet:

Raskaiden hyötyajoneuvojen luokka	Ajoneuvoryhmä ajoneuvoluokassa (sellaisena kuin siihen viitataan asetuksen (EU) 2017/2400 liitteessä I)	Aloittamisvuosi Seuranta	Aloittamisvuosi Raportointi
N ₁	—	—	—
N ₂	1 ja 2	2020	2021
N ₃	3	2020	2021
	4, 5, 9 ja 10	2019	2020
	11, 12 ja 16	2020	2021
M ₁	—	—	—
M ₂	—	—	—
M ₃	—	—	—
O ₃	—	—	—
O ₄	—	—	—

2. Seurattavat ja raportoitavat tiedot:

Nro	Seurantaparametri	Lähde: Asetuksen (EU) 2017/2400 liitteessä IV oleva I osa, ellei toisin ole ilmoitettu	Kuvaus
1	Ajoneuvon valmistenumero (VIN)	1.1.3	Ajoneuvon ja osien tunnistetiedot
2	Moottorin sertifiointinumero	1.2.2	
3	CdxA (!):n -sertifiointinumero (tapauksen mukaan)	1.8.3	
4	Voimansiirron sertifiointinumero	1.3.2	
5	Kulmavälityksen sertifiointinumero	1.6.2	
6	Renkaan sertifiointinumero, akseli 1	1.9.2	
7	Renkaan sertifiointinumero, akseli 2	1.9.6	
8	Renkaan sertifiointinumero, akseli 3	1.9.10	
9	Renkaan sertifiointinumero, akseli 4	1.9.14	

Nro	Seurantaparametrit	Lähde: Asetuksen (EU) 2017/2400 liitteessä IV oleva I osa, ellei toisin ole ilmoitettu	Kuvaus
10	Ajoneuvoluokka (N ₁ , N ₂ , N ₃ , M ₁ , M ₂ , M ₃)	1.1.4	Ajoneuvojen luokittelu
11	Akselikonfiguraatio	1.1.5	
12	Ajoneuvon suurin bruttopaino (t)	1.1.6	
13	Ajoneuvoryhmä	1.1.7	
14	Valmistajan nimi ja osoite	1.1.1	Ajoneuvon ja alustan eritelmä
15	Merkki (valmistajan toiminimi)	1.1.7 Asetuksen (EU) 2017/2400 liitteessä IV oleva II osa	Moottorin keskeiset eritelmät
16	Korjattu todellinen ajonkuntoinen massa (kg)	1.1.8	
17	Moottorin nimellisteho (kW)	1.2.3	
18	Moottorin joutokäyntinopeus (1/rpm)	1.2.4	
19	Moottorin nimellispyörimisnopeus (1/rpm)	1.2.5	
20	Moottorin sylinteritilavuus (ltr)	1.2.6	
21	Moottorin vertailupolttoaineen tyyppi (diesel / nestekaasu / paineistettu maakaasu...)	1.2.7	Aerodynamiikka
22	CdxA:n generoinnissa käytetty sertifiointivaihtoehto (oletusarvot / mittaaminen)	1.8.2	
23	CdxA:n arvo (ilmanvastusarvo)	1.8.4	Voimansiirron keskeiset eritelmät
24	Voimansiirron valmistajan nimi ja osoite	—	
25	Merkki (voimansiirron valmistajan toiminimi)	—	
26	Simulointivälineen häviökarttojen generoinnissa käytetty sertifiointivaihtoehto (vaihtoehto 1 / vaihtoehto 2 / vaihtoehto 3 / kiinteät arvot)	1.3.3	
27	Vaihteistotyyppi (SMT ⁽²⁾ , AMT ⁽³⁾ , APT ⁽⁴⁾ , S ⁽⁵⁾ , APT-P ⁽⁶⁾)	1.3.4	
28	Vaihteiden lukumäärä	1.3.5	
29	Tasauspyörästäön välityssuhde	1.3.6	
30	Hidastimen tyyppi	1.3.7	
31	Voimanottolaite (kyllä/ei)	1.3.8	
32	Akselin valmistajan nimi ja osoite	—	
33	Merkki (akselin valmistajan toiminimi)	—	
34	Simulointivälineen häviökartan generoinnissa käytetty sertifiointivaihtoehto (kiinteät arvot / mittaaminen)	1.7.3	
35	Akselin tyyppi (esim. yksi tavanomainen vetävä akseli)	1.7.4	
36	Akselisuhte	1.7.5	

Nro	Seurantaparametrit	Lähde: Asetuksen (EU) 2017/2400 liitteessä IV oleva I osa, ellei toisin ole ilmoitettu	Kuvaus
37	Simulointivälineen häviökartan generoinnissa käytetty sertifiointivaihtoehto (kiinteät arvot / mittaus)	1.6.3	Kulmavälityksen eritelmät
38	Kulmavälityksen välityssuhde	1.6.4	
39	Renkaiden valmistajan nimi ja osoite	—	Renkaiden keskeiset eritelmät
40	Merkki (renkaiden valmistajan toiminimi)	—	
41	Renkaiden mitat, akseli 1	1.9.1	
42	Kaikkien akselin 1 renkaiden vierintävastuskerroin (RRC)	1.9.3	
43	Renkaiden mitat akseli 2	1.9.4	
44	Kaksoisakselisto (kyllä/ei) akseli 2	1.9.5	
45	Kaikkien akselin 2 renkaiden vierintävastuskerroin (RRC)	1.9.7	
46	Renkaiden mitat akseli 3	1.9.8	
47	Kaksoisakselisto (kyllä/ei) akseli 3	1.9.9	
48	Kaikkien akselin 3 renkaiden vierintävastuskerroin (RRC)	1.9.11	
49	Renkaiden mitat akseli 4	1.9.12	
50	Kaksoisakselisto (kyllä/ei) akseli 4	1.9.13	
51	Kaikkien akselin 4 renkaiden vierintävastuskerroin (RRC)	1.9.15	
52	Moottorin jäähdytystuulettimeen perustuva teknologia	1.10.1	Apulaitteiden keskeiset eritelmät
53	Ohjauspumppuun perustuva teknologia	1.10.2	
54	Sähköiseen järjestelmään perustuva teknologia	1.10.3	
55	Pneumaattiseen järjestelmään perustuva teknologia	1.10.4	
56	Käyttöprofiilin osalta tehdyt oletukset (kaukoreitti, kaukoreitti (EMS (?)), alueellinen reitti, alueellinen reitti (EMS), kaupunkireitti, kunnalliset palvelut, rakentaminen)	2.1.1	Simulointiparametrit (kullekin käyttöprofiili-/kuorma-/polttoaineyhdistelmälle)
57	Kuorma (siten kuin se on määritetty simulointivälineessä) (kg)	2.1.2	
58	Polttoainetyyppi (diesel / bensiini / nestekaasu / paineistettu maakaasu/ ...)	2.1.3	
59	Ajoneuvon kokonaismassa simuloinnissa (kg)	2.1.4	
60	Keskinopeus (km/h)	2.2.1	Ajoneuvon käyttöteho (kullekin käyttöprofiili-/kuorma-/polttoaineyhdistelmälle)
61	Pienin hetkellinen nopeus (km/h)	2.2.2	
62	Suurin hetkellinen nopeus (km/h)	2.2.3	
63	Suurin hidastuvuus (m/s ²)	2.2.4	
64	Suurin kiihtyvyys (m/s ²)	2.2.5	
65	Täyden kuormituksen prosenttiosuus suhteessa ajoaikaan	2.2.6	

Nro	Seurantaparametrit	Lähde: Asetuksen (EU) 2017/2400 liitteessä IV oleva I osa, ellei toisin ole ilmoitettu	Kuvaus
66	Vaihteenvaihtojen kokonaismäärä	2.2.7	
67	Ajettu kokonaismatka (km)	2.2.8	
68	Hiilidioksidipäästöt (ilmaistuna seuraavasti: g/km, g/t-km, g/p-km, g/m ³ -km)	2.3.13–2.3.16	Hiilidioksidipäästöt ja polttoaineenkulutus (kullekin käyttöprofiili-/kuorma-/polttoaineyhdistelmälle)
69	Polttoaineenkulutus (ilmaistuna seuraavasti: g/km, g/t-km, g/p-km, g/m ³ -km, l/100 km, l/t-km, l/p-km, l/m ³ -km, MJ/km, MJ/t-km, MJ/p-km, MJ/m ³ -km)	2.3.1–2.3.12	
70	Simulointivälineen versio (X.X.X.)	3.1.1	Ohjelmistot ja käyttäjille annettavat tiedot
71	Simulointipäivä ja -aika	3.1.2	
72	Simulointivälineen käyttöluvan numero	—	
73	Simulointivälineen tulosten kryptografinen hash-tunniste	3.1.4	
74	Kehittyneet hiilidioksidinvähentämisteknologiat	—	Ajoneuvon hiilidioksidipäästöjen vähentämisteknologiat
75	Moottorin CO ₂ -massapäästöjen WHTC ⁽⁸⁾ -testi (g/kWh)	Asetuksen (EU) N:o 582/2011 liitteen I lisäyksen 5 lisäyksessä oleva 1.4.2 kohta tai liitteen I lisäyksen 7 lisäyksessä oleva 1.4.2 kohta sen mukaan, kumpaa sovelletaan	Moottorin hiilidioksidipäästöt ja polttoaineen ominaiskulutus
76	Moottorin polttoaineenkulutuksen WHTC-testi (g/kWh)	Asetuksen (EU) N:o 582/2011 liitteen I lisäyksen 5 lisäyksessä oleva 1.4.2 kohta tai liitteen I lisäyksen 7 lisäyksessä oleva 1.4.2 kohta sen mukaan, kumpaa sovelletaan	
77	Moottorin CO ₂ -massapäästöjen WHSC ⁽⁹⁾ -testi (g/kWh)	Asetuksen (EU) N:o 582/2011 liitteen I lisäyksen 5 lisäyksessä oleva 1.4.1 kohta tai liitteen I lisäyksen 7 lisäyksessä oleva 1.4.1 kohta sen mukaan, kumpaa sovelletaan	
78	Moottorin polttoaineenkulutuksen WHSC-testi (g/kWh)	Asetuksen (EU) N:o 582/2011 liitteen I lisäyksen 5 lisäyksessä oleva 1.4.1 kohta tai liitteen I lisäyksen 7 lisäyksessä oleva 1.4.1 kohta sen mukaan, kumpaa sovelletaan	

(1) Ilmanvastus.

(2) Synkronoitu käsivalintainen vaihteisto (Synchronised Manual Transmission, SMT).

(3) Automatisoitu käsivalintainen vaihteisto tai automatisoitu mekaaninen vaihteisto (Automated Manual Transmission tai Automatic Mechanically-engaged Transmission, AMT).

(4) Automaattinen pikavaihteisto (Automatic Powershifting Transmission, APT).

(5) Tapauksella S⁽⁵⁾ (Case S) tarkoitetaan momentinmuuntimen ja siihen kytkettyjen vaihteiston mekaanisten osien sarjakytkentää.(6) Tapauksella P⁽⁶⁾ (Case P) tarkoitetaan momentinmuuntimen ja siihen kytkettyjen vaihteiston mekaanisten osien rinnankytkentää (esim. tehonjakoasennuksissa).

(7) Eurooppalainen moduulijärjestelmä (EMS), määritelty neuvoston direktiivissä 96/53/EY, annettu 25 päivänä heinäkuuta 1996, tiettyjen yhteisössä liikkuvien tieliikenteen ajoneuvojen suurimmista kansallisissa ja kansainvälisissä liikenteessä sallituista mitoista ja suurimmista kansainvälisissä liikenteessä sallituista painoista (EYVL L 235, 17.9.1996, s. 59).

(8) Maailmanlaajuisesti yhdenmukaistettu muuttuvatilainen testisykli (World Harmonized Transient Driving Cycle).

(9) Maailmanlaajuisesti yhdenmukaistettu vakioilmainen testisykli (Worldwide Harmonised Steady state Cycle, WHSC).

C OSA: ILMANVASTUSARVON (CDXA) VAIHTELUVÄLIT 6 ARTIKLAN MUKAISTA JULKISTAMISTA VARTEN

Julkistaessaan 23 kohdassa määritellyn CdxA-arvon 6 artiklan mukaisesti komissio käyttää vaihteluvälejä, jotka on määritely seuraavassa kunkin CdxA-arvon vaihteluvälin sisältävässä taulukossa:

Vaihteluväli	CdxA:n arvo [m ²]	
	Min CdxA (CdxA ≥ min CdxA)	Max CdxA (CdxA < MaxCdxA)
A1	0,00	3,00
A2	3,00	3,15
A3	3,15	3,31
A4	3,31	3,48
A5	3,48	3,65
A6	3,65	3,83
A7	3,83	4,02
A8	4,02	4,22
A9	4,22	4,43
A10	4,43	4,65
A11	4,65	4,88
A12	4,88	5,12
A13	5,12	5,38
A14	5,38	5,65
A15	5,65	5,93
A16	5,93	6,23
A17	6,23	6,54
A18	6,54	6,87
A19	6,87	7,21
A20	7,21	7,57
A21	7,57	7,95
A22	7,95	8,35
A23	8,35	8,77
A24	8,77	9,21

LIITE II

Tietojen raportointi ja hallinta

1. JÄSENVALTIOIDEN SUORITTAMA RAPORTOINTI

- 1.1 Toimivaltaisen viranomaisen yhteyspisteen on toimitettava liitteessä I olevassa A osassa määritetyt tiedot 4 artiklan mukaisesti sähköisin keinoin Euroopan ympäristökeskuksen, jäljempänä 'ympäristökeskus', ylläpitämään keskustietokantaan.

Yhteyspisteen on ilmoitettava komissiolle ja ympäristökeskukselle siitä, että tiedot on siirretty, seuraaviin sähköpostiosoitteisiin:

EC-CO2-HDV-IMPLEMENTATION@ec.europa.eu

ja

HDV-monitoring@eea.europa.eu

2. VALMISTAJIEN SUORITTAMA RAPORTOINTI

- 2.1 Valmistajien on toimitettava komissiolle viipymättä ja viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018 seuraavat tiedot:

- a) vaatimustenmukaisuustodistuksessa tai yksittäishyväksyntätodistuksessa esitetty valmistajan nimi;
- b) valmistajatunnus (WMI), sellaisena kuin se määritetään komission asetuksessa (EU) N:o 19/2011⁽¹⁾, ja jota käytetään markkinoille saatettavien uusien raskaiden hyötyajoneuvojen valmistenumeroissa;
- c) yhteyspiste, joka on vastuussa tietojen siirtämisestä ympäristökeskuksen BDR-järjestelmään.

Niiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä muutoksista näihin tietoihin.

Nämä ilmoitukset on lähetettävä 1.1 kohdassa tarkoitettuihin osoitteisiin.

- 2.2 Uusien markkinoille tulevien valmistajien on toimitettava komissiolle viipymättä 2.1 kohdassa tarkoitettut tiedot.

- 2.3 Valmistajan yhteyspisteen on toimitettava liitteessä I olevassa B osan 2 kohdassa määritetyt tiedot 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti sähköisin keinoin ympäristökeskuksen ylläpitämään BDR-järjestelmään.

Yhteyspisteen on ilmoitettava komissiolle ja ympäristökeskukselle siitä, että tiedot on siirretty, tämän liitteen 1.1 kohdassa tarkoitettuihin sähköpostiosoitteisiin.

3. TIETOJEN KÄSITTELY

- 3.1 Ympäristökeskuksen on käsiteltävä 1.1 ja 2.3 kohdan mukaisesti siirretyt tiedot ja tallennettava käsitellyt tiedot rekisteriin.

- 3.2 Edeltävänä kalenterivuonna rekisteröityjä raskaita hyötyajoneuvoja koskevat ja rekisteriin tallennetut tiedot on julkistettava viimeistään 31 päivänä lokakuuta kunakin vuonna vuodesta 2020 alkaen lukuun ottamatta 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja.

⁽¹⁾ Komission asetus (EU) N:o 19/2011, annettu 11 päivänä tammikuuta 2011, valmistajan lakisääteisten kilpien tyyppihyväksyntävaatimuksista ja moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen valmistenumeroista ja moottoriajoneuvojen, niiden perävaunujen sekä niihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden yleiseen turvallisuuteen liittyvistä tyyppihyväksyntävaatimuksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 661/2009 täytäntöönpanosta (EUVL L 8, 12.1.2011, s. 1).

- 3.3 Jos toimivaltainen viranomainen tai valmistajat havaitsevat virheitä toimitetuissa tiedoissa, niiden on viipymättä ilmoitettava niistä komissiolle ja ympäristökeskukselle toimittamalla virheilmoitus keskustietokantaan tai BDR-järjestelmään sekä lähettämällä sähköposti 1.1 kohdassa tarkoitettuihin osoitteisiin.
 - 3.4 Komissio varmistaa ympäristökeskuksen tukemana ilmoitetut virheet ja korjaa tarvittaessa tiedot rekisterissä.
 - 3.5 Komissio asettaa ympäristökeskuksen tukemana saataville sähköiset mallit 1.1 ja 2.3 kohdassa tarkoitettua tietojen toimittamista varten hyvissä ajoin ennen tietojen toimittamisen määräaikoja.
-

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2018/957,

annettu 28 päivänä kesäkuuta 2018,

palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan ja 62 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämismääräyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämismääräystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Työntekijöiden vapaa liikkuvuus, sijoittautumisvapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus ovat Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen (SEUT) kirjattuja sisämarkkinoiden peruseriaatteita. Unioni vie näiden periaatteiden toteuttamista ja valvontaa eteenpäin tavoitteena taata tasapuoliset toimintaedellytykset yrityksille ja työntekijöiden oikeuksien kunnioittaminen.
- (2) Palvelujen tarjoamisen vapauteen kuuluu yritysten oikeus tarjota palveluja toisen jäsenvaltion alueella ja oikeus lähettää tätä tarkoitusta varten omia työntekijöitään tilapäisesti työhön kyseisen jäsenvaltion alueelle. SEUT 56 artiklan mukaisesti kielletään rajoitukset, jotka koskevat muuhun jäsenvaltioon kuin palvelujen vastaanottajan valtioon sijoittautuneen jäsenvaltion kansalaisen vapautta tarjota palveluja unionissa.
- (3) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan mukaan unioni edistää yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta ja sosiaalista suojelua. SEUT 9 artiklan mukaan unioni ottaa politiikkansa ja toimintansa määrittelyssä ja toteuttamisessa huomioon korkean työllisyystason edistämiseen, riittävän sosiaalisen suojelun takaamiseen, sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen sekä korkeatasoiseen koulutukseen ja ihmisten terveyden korkeatasoiseen suojeluun liittyvät vaatimukset.
- (4) Yli 20 vuotta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY ⁽⁴⁾ antamisen jälkeen on tullut tarpeelliseksi arvioida, taataanko sillä edelleen asianmukainen tasapaino palvelujen tarjoamisen vapauden edistämisen sekä yhtäältä tasapuolisten toimintaedellytysten takaamisen ja toisaalta lähetettyjen työntekijöiden oikeuksien suojelutarpeen välillä. Sääntöjen yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi ja todellisen sosiaalisen lähentymisen aikaansaamiseksi etusijalle olisi direktiivin 96/71/EY tarkistamisen ohella asetettava myös Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/67/EU ⁽⁵⁾ täytäntöönpano ja sen valvonta.

⁽¹⁾ EUVL C 75, 10.3.2017, s. 81.

⁽²⁾ EUVL C 185, 9.6.2017, s. 75.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 29. toukokuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 21. kesäkuuta 2018.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/71/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 1996, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon (EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/67/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta sekä hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) muuttamisesta (EUVL L 159, 28.5.2014, s. 11).

- (5) On ensiarvoisen tärkeää saada riittäviä ja täsmällisiä tilastotietoja lähetetyistä työntekijöistä, erityisesti heidän määrästään tietyillä työllisyysaloilla jäsenvaltioittain. Jäsenvaltioiden ja komission olisi kerättävä ja seurattava tällaisia tietoja.
- (6) Yhdenvertaisen kohtelun periaate ja kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltäminen ovat olleet kirjattuina unionin lainsäädäntöön perustamissopimuksista alkaen. Samapalkkaisuuden periaate on pantu täytäntöön sekundaarilainsäädännöllä miesten ja naisten, määräaikaisessa työsopimuksessa olevien työntekijöiden ja vastaavien vakituisten työntekijöiden, osa-aikaisten työntekijöiden ja kokoaikaisten työntekijöiden sekä vuokratyöntekijöiden ja käyttäjäyrityksen vastaavien työntekijöiden välillä. Kyseisiin periaatteisiin sisältyy kaikkien sellaisten toimien kieltäminen, jotka ovat suoraan tai välillisesti kansallisuuden perusteella syrjiviä. Periaatteita sovellettaessa on otettava huomioon asiaa koskeva Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö.
- (7) Toimivaltaisten viranomaisten ja elinten olisi kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti voitava tarkistaa, noudattavatko työnantajan suoraan tai välillisesti järjestämän lähetettyjen työntekijöiden majoituksen olosuhteet niitä kansallisia sääntöjä jäsenvaltiossa, jonka alueelle työntekijät on lähetetty (vastaanottava jäsenvaltio), joita sovelletaan myös lähetettyihin työntekijöihin.
- (8) Lähetettyjen työntekijöiden, jotka lähetetään tilapäisesti tavanomaisesta työpaikastaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa toiseen työpaikkaan, olisi saatava vähintään samat lisät tai korvaukset ammatillisista syistä poissa kotoa työskentelevien työntekijöiden matka-, majoitus- ja ruokailukustannusten kattamiseksi kuin ne, joita sovelletaan kyseisen jäsenvaltion paikallisiin työntekijöihin. Samaa olisi sovellettava sellaisille lähetetyille työntekijöille aiheutuviin kustannuksiin, joiden edellytetään matkustavan tavanomaiselle työpaikalleen ja takaisin vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Matka-, majoitus- ja ruokailukustannusten kaksinkertaista korvaamista olisi vältettävä.
- (9) Lähettäminen on luonteeltaan tilapäistä. Lähetetyt työntekijät palaavat tavallisesti jäsenvaltioon, josta heidät lähetettiin, kun työ, jota varten heidät lähetettiin, on saatu päätökseen. Koska lähettämisen kesto on kuitenkin toisinaan pitkä ja vastaanottavan jäsenvaltion työmarkkinoiden ja pitkäsi ajaksi lähetettyjen työntekijöiden välillä tiedetään olevan yhteys, lähettämiskauden kestäessä yli 12 kuukautta vastaanottavien jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että työntekijöitä niiden alueelle työhön lähettävät yritykset takaavat kyseisille työntekijöille lisätyöehdot, joiden soveltaminen työntekijöihin jäsenvaltiossa, jossa työ tehdään, on pakollista. Lähettämiskautta olisi pidennettävä, kun palveluntarjoaja toimittaa perustellun ilmoituksen.
- (10) On tarpeen varmistaa työntekijöiden parempi suojele sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä palvelujen tarjoamisen vapauden turvaamiseksi oikeudenmukaisesti, erityisesti estämällä perussopimuksissa turvattujen oikeuksien väärinkäyttö. Tällaisen työntekijöiden suojele varmistavat säännöt eivät vaikuttaa työntekijöitä toisen jäsenvaltion alueelle työhön lähettävien yritysten oikeuteen vedota palvelujen tarjoamisen vapauteen myös silloin, kun lähettämiskausi kestää yli 12 kuukautta tai tapauksen mukaan yli 18 kuukautta. Kaikkien säännösten, joita sovelletaan yli 12 kuukaudeksi tai tapauksen mukaan yli 18 kuukaudeksi lähetettyihin työntekijöihin, on siten oltava sopusoinnussa kyseisen vapauden kanssa. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan palvelujen tarjoamisen vapautta saa rajoittaa ainoastaan, jos tätä voidaan perustella yleistä etua koskevilla pakottavilla syillä ja jos rajoitukset ovat oikeasuhteisia ja tarpeellisia.
- (11) Silloin, kun lähettämiskausi kestää yli 12 kuukautta tai tapauksen mukaan yli 18 kuukautta, työntekijöitä toisen jäsenvaltion alueelle työhön lähettävien yritysten takaamien lisätyöehtojen pitäisi koskea myös työntekijöitä, jotka on lähetetty korvaamaan muita lähetettyjä työntekijöitä, jotka suorittavat samoja tehtäviä samassa paikassa, jotta voitaisiin varmistaa, että työntekijän korvaamista ei käytetä sellaisten sääntöjen kiertämiseen, joita muussa tapauksessa sovellettaisiin.
- (12) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/104/EY⁽¹⁾ esitetään periaate, jonka mukaan vuokratyöntekijöihin sovellettavien keskeisten työehtojen olisi oltava heille vähintään yhtä edulliset kuin ne, joita heihin sovellettaisiin, jos käyttäjäyritys olisi palkannut heidät samaan tehtävään. Tätä periaatetta olisi sovellettava myös sellaisiin vuokratyöntekijöihin, jotka on lähetetty työhön toisen jäsenvaltion alueelle. Tämän periaatteen mukaan käyttäjäyrityksen olisi ilmoitettava työvoiman vuokrausyritykselle työehdoista ja korvauksista, joita se soveltaa työntekijöihinsä. Jäsenvaltiot voivat tietyin edellytyksin poiketa yhdenvertaisen kohtelun ja samapalkkaisuuden periaatteesta direktiivin 2008/104/EY 5 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti. Kun tällaista poikkeusta sovelletaan, työvoiman vuokrausyritys ei tarvitse tietoja käyttäjäyrityksen työehdoista eikä ilmoitusvaatimusta näin ollen olisi sovellettava.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/104/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, vuokratyöstä (EUVL L 327, 5.12.2008, s. 9).

- (13) Saadut kokemukset osoittavat, että tilapäistä työvoimaa välittävän yrityksen tai työvoiman vuokrausta harjoittavan yrityksen käyttäjäyritykseen vuokraamia työntekijöitä lähetetään toisinaan jäsenvaltion alueelle valtioiden välisen palvelujen tarjoamisen yhteydessä. Kyseisten työntekijöiden suojeleminen olisi varmistettava. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että käyttäjäyritys ilmoittaa tilapäistä työvoimaa välittävälle yritykselle tai työvoiman vuokrausta harjoittavalle yritykselle lähetetyistä työntekijöistä, jotka työskentelevät tilapäisesti muun kuin sen jäsenvaltion alueella, jossa he tavallisesti työskentelevät tilapäistä työvoimaa välittävälle yritykselle tai työvoiman vuokrausta harjoittavalle yritykselle tai käyttäjäyritykselle; näin työnantaja voi tarvittaessa soveltaa lähetetyn työntekijän kannalta suotuisampia työehtoja.
- (14) Tämän direktiivin, kuten direktiivin 96/71/EY, ei pitäisi rajoittaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 883/2004 ⁽¹⁾ ja (EY) N:o 987/2009 ⁽²⁾ soveltamista.
- (15) Kansainvälisen maantieliikenteen parissa tehtävän työn suuren liikkuvuuden vuoksi tämän direktiivin täytäntöönpano herättää kyseisellä alalla erityisiä oikeudellisia kysymyksiä ja vaikeuksia, joihin on puututtava liikennepaketin puitteissa maantieliikennettä koskevilla erityisillä säännöillä, jotka myös tehostavat petosten ja väärinkäytösten torjuntaa.
- (16) Aidosti yhdentyneillä ja kilpailuun perustuvilla sisämarkkinoilla yritykset kilpailevat tuottavuuden, tehokkuuden sekä työvoiman koulutus- ja osaamistason kaltaisilla tekijöillä sekä tavaroiden ja palvelujen laadun ja niiden innovatiivisuuden asteen perusteella.
- (17) Jäsenvaltioilla on toimivalta vahvistaa korvauksia koskevia sääntöjä kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti. Palkanmuodostus kuuluu jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten yksinomaiseen toimivaltaan. Olisi kiinnitettävä huomiota erityisesti siihen, ettei kansallisia palkanmuodostusjärjestelmiä tai mukana olevien osapuolten vapautta horjuteta.
- (18) Verrattaessa lähetetyille työntekijälle maksettua korvausta vastaanottavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaiseen korvaukseen, huomioon olisi otettava korvauksen bruttomäärä. Vertailtavaksi olisi otettava korvausten kokonaisbruttomäärät eikä tässä direktiivissä pakolliseksi säädetyn korvauksen muodostavia yksittäisiä tekijöitä. Avoimuuden varmistamiseksi ja toimivaltaisten viranomaisten ja elinten auttamiseksi niiden suorittaessa valvontaa ja tehdessä tarkastuksia on kuitenkin välttämätöntä, että korvauksen muodostavat tekijät voidaan eritellä sen jäsenvaltion, josta työntekijä lähetettiin, kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaan tarpeeksi tarkasti. Elleivät lähetettynä olosta maksettavat lisät liity lähetettynä olosta tosiasiallisesti aiheutuneisiin kustannuksiin, kuten matka-, ruokailu- ja majoituskustannuksiin, ne olisi katsottava osaksi korvausta ja ne olisi otettava huomioon vertailtaessa korvauksen kokonaisbruttomäärää.
- (19) Lähetettynä olosta maksettavilla lisillä on usein monia tarkoituksia. Siltä osin kuin niiden tarkoituksena on korvata lähetettynä olosta aiheutuneita kustannuksia, kuten matka-, ruokailu- ja majoituskustannuksia, niitä ei olisi katsottava osaksi korvausta. Jäsenvaltioiden tehtävänä on oman kansallisen lainsäädäntönsä ja/tai käytäntönsä mukaisesti vahvistaa tällaisten kustannusten korvaamista koskevat säännöt. Työnantajan olisi korvattava tällaiset kustannukset lähetetyille työntekijöille työsuhteeseen sovellettavan kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti.
- (20) Lähetettynä olosta maksettavien lisien merkitys huomioon ottaen olisi vältettävä epäselvyyttä siitä, mitkä tällaisten lisien tekijät osoitetaan lähetettynä olosta aiheutuneiden kustannusten korvaamiseen. Lisä kokonaisuudessaan olisi katsottava maksettavaksi korvauksena kustannuksista, ellei laeista, asetuksista tai hallinnollisista määräyksistä, työehtosopimuksista, välitystuomioista tai työsuhdetta koskevista sopimuksista johtuvissa työehdoissa määritetä, mitkä lisän tekijät on osoitettu lähetettynä olosta aiheutuneiden kustannusten korvaamiseen ja mitkä ovat osa korvausta.
- (21) Tässä direktiivissä tarkoitettujen kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten mukaisten korvauksen muodostavien tekijöiden sekä muiden työehtojen olisi oltava selkeitä ja avoimia kaikille yrityksille ja lähetetyille työntekijöille. Koska tietojen avoimuus ja saatavuus ovat keskeisiä oikeusvarmuuden ja lainsäädännön täytäntöönpanon kannalta, direktiivin 2014/67/EU 5 artiklan osalta on perusteltua laajentaa jäsenvaltioiden velvoite julkaista työehtoja koskevat tiedot yhdellä virallisella kansallisella verkkosivustolla pakolliseksi säädettyihin korvauksen muodostaviin tekijöihin ja lisätyöehtoihin, joita sovelletaan yli 12 kuukauden tai tapauksen mukaan yli 18 kuukauden

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 883/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta (EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 987/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä (EUVL L 284, 30.10.2009, s. 1).

lähettämiskausiin tämän direktiivin mukaisesti. Kunkin jäsenvaltion olisi varmistettava, että yhden virallisen kansallisen verkkosivuston sisältämät tiedot ovat täsmällisiä ja että ne päivitetään säännöllisesti. Lähetetyille työntekijöille taattavien työehtojen noudattamatta jättämisestä yritykselle mahdollisesti määrättävän seuraamuksen olisi oltava oikeasuhteinen ja seuraamuksen määräämisessä olisi otettava huomioon erityisesti se, onko yhden virallisen kansallisen verkkosivuston tiedot työehdoista annettu direktiivin 2014/67/EU 5 artiklan mukaisesti työmarkkinaosapuolten itsenäisyyttä kunnioittaen.

- (22) Direktiivissä 2014/67/EU vahvistetaan useita säännöksiä, joilla varmistetaan, että työntekijöiden lähettämistä koskevia sääntöjä valvotaan ja että kaikki yritykset noudattavat niitä. Kyseisen direktiivin 4 artiklassa säädetään toiseikoista, jotka voidaan ottaa huomioon yksittäisiä tilanteita koskevassa kokonaisarviointissa, jotta tunnustetaan aidot lähettämistilanteet ja estetään väärinkäytökset ja sääntöjen kiertäminen.
- (23) Työnantajien olisi toteutettava ennen lähettämisen alkamista aiheellisia toimenpiteitä antaakseen lähettämistä koskevat olennaiset tiedot työntekijälle lähettämistä koskevista työehdoista neuvoston direktiivin 91/533/ETY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (24) Tällä direktiivillä luodaan tasapainoiset palvelujen tarjoamisen vapautta ja lähetettyjen työntekijöiden suojelua koskevat puitteet, jotka ovat syrjimättömät, avoimet ja oikeasuhteiset ja joissa otetaan huomioon kansallisten työmarkkinasuhteiden monimuotoisuus. Tämä direktiivi ei estä lähetetyille työntekijöille suotuisempien työehtojen soveltamista.
- (25) Jotta voidaan torjua väärinkäytöksiä alihankintatilanteissa ja suojella lähetettyjen työntekijöiden oikeuksia, jäsenvaltioiden olisi direktiivin 2014/67/EU 12 artiklan mukaisesti toteutettava aiheellisia toimenpiteitä varmistaakseen vastuun toteutumisen alihankinnassa.
- (26) Direktiivin 96/71/EY moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi olisi vahvistettava jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja/tai elinten välistä koordinoitua sekä yhteistyötä unionin tasolla työntekijöiden lähettämiseen liittyvien petosten torjunnassa.
- (27) Työntekijöiden lähettämistä koskevien petosten torjunnan yhteydessä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä (EU) 2016/344⁽²⁾ perustetun pimeän työn vastaista yhteistyötä edistävän eurooppalaisen foorumin, jäljempänä 'foorumi', olisi toimeksiantonsa mukaisesti osallistuttava petosten valvontaan ja arviointiin, tehostettava jäsenvaltioiden välistä hallinnollista yhteistyötä, kehitettävä varoitusmekanismeja sekä avustettava ja tuettava vahvistettua hallinnollista yhteistyötä ja tietojenvaihtoa toimivaltaisten viranomaisten tai elinten välillä. Tässä tehtävässä foorumi tekee tiivistä yhteistyötä komission päätöksellä 2009/17/EY⁽³⁾ perustetun työntekijöiden lähettämistä työhön toiseen jäsenvaltioon käsittelevän asiantuntijakomitean kanssa.
- (28) Työntekijöiden lähettämistä koskeviin väärinkäytöksiin ja petoksiin liittyvissä tilanteissa valtioiden välistä toimintaa, joten on perusteltua toteuttaa konkreettisia toimenpiteitä, joiden tavoitteena on vahvistaa tarkastusten, tutkimusten ja asianosaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tai elinten välisen tietojenvaihdon kansainvälistä ulottuvuutta. Tätä varten toimivaltaisilla viranomaisilla tai elimillä olisi direktiiveissä 96/71/EY ja 2014/67/EU, erityisesti direktiivin 2014/67/EU 7 artiklan 4 kohdassa, säädetyn hallinnollisen yhteistyön puitteissa oltava tarvittavat keinot antaa varoituksia tällaisista tilanteista sekä vaihtaa tietoja petosten ja väärinkäytösten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi.
- (29) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽⁴⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 91/533/ETY, annettu 14 päivänä lokakuuta 1991, työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa työntekijöille työsopimuksessa tai työsuhteessa sovellettavista ehdoista (EYVL L 288, 18.10.1991, s. 32).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2016/344, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, pimeän työn vastaista yhteistyötä edistävän eurooppalaisen foorumin perustamisesta (EUVL L 65, 11.3.2016, s. 12).

⁽³⁾ Komission päätös 2009/17/EY, tehty 19 päivänä joulukuuta 2008, työntekijöiden lähettämistä työhön toiseen jäsenvaltioon käsittelevän asiantuntijakomitean perustamisesta (EUVL L 8, 13.1.2009, s. 26).

⁽⁴⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

(30) Direktiivi 96/71/EY olisi muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 96/71/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 96/71/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko otsikolla ”Kohde ja soveltamisala”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”-1) Tällä direktiivillä varmistetaan lähetettyjen työntekijöiden suojelu palvelujen tarjoamisen vapauteen liittyvän lähetettynä olon ajan vahvistamalla työoloja ja työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelua koskevat pakolliset säännökset, joita on noudatettava.

-1 a) Tämä direktiivi ei vaikuta millään tavoin jäsenvaltioissa ja unionin tasolla tunnustettujen perusoikeuksien käyttämiseen, mukaan lukien oikeus tai vapaus ryhtyä lakkoon tai muuhun jäsenvaltioiden työmarkkinajärjestelmien piiriin kuuluvaan toimeen, kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti. Se ei vaikuta myöskään oikeuteen neuvotella, tehdä ja panna täytäntöön työehtosopimuksia tai oikeuteen ryhtyä työtaistelutoimiin kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti.”;

c) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) kun kyse on tilapäistä työvoimaa välittävästä yrityksestä tai työvoiman vuokrausta harjoittavasta yrityksestä, työntekijän lähettäminen jonkin jäsenvaltion alueelle sijoittautuneen tai siellä toimintaansa harjoittavan yrityksen käyttöön, jos tilapäistä työvoimaa välittävän yrityksen tai työvoiman vuokrausta harjoittavan yrityksen ja työntekijän välillä on työsuhde työntekijän lähetettynä olon ajan.”;

ii) lisätään alakohdat seuraavasti:

”Jos tilapäistä työvoimaa välittävän yrityksen tai työvoiman vuokrausta harjoittavan yrityksen c alakohdassa tarkoitettuun käyttäjäyritykseen vuokraaman työntekijän on tehtävä työtä tilanteessa, jossa käyttäjäyritys a, b tai c alakohdassa tarkoitettulla tavalla tarjoaa palveluja valtioiden välisesti muun jäsenvaltion alueella kuin sen, jossa työntekijä tavallisesti työskentelee tilapäistä työvoimaa välittävälle yritykselle, työvoiman vuokrausta harjoittavalle yritykselle tai käyttäjäyritykselle, työntekijä katsotaan lähetetyksi kyseisen jäsenvaltion alueelle sen tilapäistä työvoimaa välittävän yrityksen tai työvoiman vuokrausta harjoittavan yrityksen toimesta, jonka kanssa työntekijä on työsuhteessa. Tilapäistä työvoimaa välittäväksi yritykseksi tai työvoiman vuokrausta harjoittavaksi yritykseksi katsotaan 1 kohdassa tarkoitettu yritys, ja sen on noudatettava kaikilta osin tämän direktiivin ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/67/EU (*) asiaankuuluvia säännöksiä.

Käyttäjäyrityksen on ilmoitettava toisessa alakohdassa tarkoitettua työstä sille tilapäistä työvoimaa välittävälle yritykselle tai työvoiman vuokrausta harjoittavalle yritykselle, josta työntekijä vuokrattiin, hyvissä ajoin ennen työn alkamista.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/67/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta sekä hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) muuttamisesta (EUVL L 159, 28.5.2014, s. 11).”

2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava työsuhteeseen sovellettavasta lainsäädännöstä riippumatta, että 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut yritykset takaavat yhdenvertaisen kohtelun nojalla niiden alueelle työhön lähetetyille työntekijöille seuraavien seikkojen osalta työehdot, jotka vahvistetaan siinä jäsenvaltiossa, jossa työ tehdään:

— laein, asetuksin tai hallinnollisin määräyksin, ja/tai

- työehtosopimuksin tai välitystuomioiden, jotka on julistettu yleisesti sovellettaviksi tai joita muuten sovelletaan 8 kohdan mukaisesti:
- a) enimmäistyöajat ja vähimmäislepoajat;
 - b) palkallisen vuosiloman vähimmäiskesto;
 - c) korvaus, mukaan lukien ylityökorvaus; tätä alakohtaa ei sovelleta ammatillisiin lisäeläkejärjestelmiin;
 - d) työntekijöiden vuokraamista koskevat ehdot, erityisesti kun kyseessä on tilapäistyövoimaa välittävien yritysten suorittama työntekijöiden vuokraaminen;
 - e) työterveys, työturvallisuus ja työhygieniä;
 - f) raskaana olevien naisten ja äskettäin synnyttäneiden naisten sekä lasten ja nuorten työehtoihin sovellettavat suojatoimenpiteet;
 - g) miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu sekä muut syrjäntäkieltoa koskevat säännökset;
 - h) työntekijöiden majoitusolosuhteet, kun työnantaja järjestää majoituksen muualla kuin tavanomaisessa työpaikassaan työskenteleville työntekijöille;
 - i) lisät tai korvaukset, joilla katetaan ammatillisista syistä poissa kotoa työskentelevien työntekijöiden matka-, ruokailu- ja majoituskustannukset.

Edellä olevaa i alakohtaa sovelletaan lähetettyjen työntekijöiden matka-, ruokailu- ja majoituskustannuksiin ainoastaan silloin, kun heidän edellytetään matkustavan tavanomaiselle työpaikalleen ja takaisin siinä jäsenvaltiossa, jonka alueelle heidät on lähetetty työhön, tai kun työnantaja lähettää työntekijät tilapäisesti kyseiseltä tavanomaiselta työpaikaltaan toiseen työpaikkaan.

Tässä direktiivissä käsite ”korvaus” määritellään sen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti, jonka alueelle työntekijä lähetetään, ja sillä tarkoitetaan kaikkia kansallisen lain, asetuksen tai hallinnollisen määräyksen taikka kyseisessä jäsenvaltiossa yleisesti sovellettaviksi julistettujen tai muuten 8 kohdan mukaisesti sovellettavien työehtosopimusten tai välitystuomioiden mukaisesti pakollisia korvauksen muodostavia tekijöitä.

Vaikuttamatta direktiivin 2014/67/EU 5 artiklan soveltamiseen jäsenvaltioiden on julkaistava kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti ilman tarpeetonta viivytystä ja avoimesti kyseisessä artiklassa tarkoitetulla yhdellä virallisella kansallisella verkkosivustolla tiedot työehdoista, mukaan lukien tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut korvauksen muodostavat tekijät sekä kaikki työehdot tämän artiklan 1 a kohdan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhdellä virallisella kansallisella verkkosivustolla julkaistava tieto on täsmällistä ja ajantasaista. Komissio julkaisee verkkosivustollaan virallisten kansallisten verkkosivustojen osoitteet.

Jos yhdellä virallisella kansallisella verkkosivustolla olevissa tiedoissa ei direktiivin 2014/67/EU 5 artiklan vastaisesti ilmoiteta, mitä työehtoja on sovellettava, tämä on otettava kansallista lainsäädäntöä ja/tai käytäntöä noudattaen huomioon määriteltäessä seuraamuksia tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta siinä laajuudessa kuin direktiivin oikeasuhteisuuden varmistamiseksi on välttämätöntä.”;

- b) lisätään kohdat seuraavasti:

”1 a. Jos lähettämiskauden tosiasiallinen kesto ylittää 12 kuukautta, jäsenvaltioiden on varmistettava työsuhteen sovellettavasta lainsäädännöstä riippumatta, että 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut yritykset takaavat yhdenvertaisen kohtelun nojalla niiden alueelle työhön lähetetyille työntekijöille tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen työehtojen lisäksi kaikki sovellettavat työehdot, jotka vahvistetaan siinä jäsenvaltiossa, jossa työ tehdään:

— laein, asetuksin tai hallinnollisin määräyksin, ja/tai

— työehtosopimuksin tai välitystuomioiden, jotka on julistettu yleisesti sovellettaviksi tai joita muuten sovelletaan 8 kohdan mukaisesti.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta seuraaviin:

- a) työsopimuksen tekemistä ja päättämistä koskevat menettelyt, muodollisuudet ja ehdot, mukaan lukien kilpailukieltolausekkeet;
- b) ammatilliset lisäeläkejärjestelmät.

Jos palveluntarjoaja toimittaa perustellun ilmoituksen, jäsenvaltion, jossa palvelu tarjotaan, on pidennettävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu ajanjakso 18 kuukauteen.

Jos 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yritys korvaa lähetetyn työntekijän toisella samaa työtä samassa paikassa tekevällä lähetetyllä työntekijällä, lähettämiskauden kesto on tätä kohtaa sovellettaessa asianomaisten yksittäisten lähetettyjen työntekijöiden lähettämiskausien yhteenlaskettu kesto.

Tämän kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettu käsite "sama työ samassa paikassa" on vahvistettava ottaen huomioon muun muassa tarjottavan palvelun luonne, suoritettava työ ja työpaikan osoite (osoitteet).

1 b. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että 1 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen yritysten varmistavat lähetetyille työntekijöille samat työehdot, joita sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/104/EY (*) 5 artiklan mukaisesti sellaisen työvoiman vuokrausyrityksen vuokratyöntekijöihin, joka on sijoitautunut jäsenvaltioon, jossa työ tehdään.

Käyttäjäyrityksen on ilmoitettava 1 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetuille yrityksille työehdoista, joita se soveltaa työlöihin ja korvaukseen tämän kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamisalaan kuuluvilta osin.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/104/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, vuokratyöstä (EUVL L 327, 5.12.2008, s. 9).;

- c) korvataan 7 kohta seuraavasti:

"7. Mitä 1–6 kohdassa säädetään, ei estä työntekijöille suotuisampien työehtojen soveltamista.

Lähetettynä olosta maksettavat lisät on katsottava osaksi korvausta, ellei niitä makseta korvauksena lähetettynä olosta tosiasiallisesti aiheutuneista kustannuksista, kuten matka-, ruokailu- ja majoituskustannuksista. Vaikuttamatta 1 kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohdan soveltamiseen työnantajan on korvattava tällaiset kustannukset lähetetyille työntekijälle tämän työsuhteeseen sovellettavan kansallisen lainsäädännön ja/tai käytännön mukaisesti.

Jos työsuhteeseen sovellettavissa työehdoissa ei määritetä, maksetaanko lähetettynä olosta maksettava lisä korvauksena lähetettynä olosta tosiasiallisesti aiheutuneista kustannuksista, ja jos näin on, mitkä lisän tekijät maksetaan korvauksena lähetettynä olosta tosiasiallisesti aiheutuneista kustannuksista tai ovat osa korvausta, lisä kokonaisuudessaan on katsottava maksetuksi korvauksena kustannuksista.;

- d) korvataan 8 kohdan toinen ja kolmas alakohta seuraavasti:

"Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen työehtosopimusten tai välitystuomioiden yleissitovaksi julistamista koskevan järjestelmän puuttuessa tai sellaisen ohella jäsenvaltiot voivat näin päättäessään käyttää perustana:

- työehtosopimuksia tai välitystuomioita, joita sovelletaan yleisesti kaikkiin asianomaista toimialaa tai elinkeinoa edustaviin ja kyseisten työehtosopimusten tai tuomioiden maantieteelliseen soveltamisalaan kuuluviin samantyyppisiin yrityksiin; ja/tai
- työehtosopimuksia, jotka työmarkkinaosapuolten kansallisella tasolla edustavimmat järjestöt ovat tehneet ja joita sovelletaan kaikkialla jäsenvaltion alueella,

jos niiden soveltaminen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin yrityksiin takaa tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa lueteltujen seikkojen osalta ja soveltuvin osin lähetetyille työntekijöille tämän artiklan 1 a kohdan mukaisesti taattujen työehtojen osalta kyseisten yritysten ja muiden tässä alakohdassa tarkoitettujen samanlaisessa asemassa olevien yritysten yhdenvertaisen kohtelun.

Kohtelun katsotaan olevan tämän artiklan mukaisesti yhdenvertaista, jos:

- samanlaisessa tilanteessa olevilla kansallisilla yrityksillä on asianomaisessa toimipaikassa tai asianomaisella toimialalla tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa luetelluissa asioissa ja soveltuvin osin lähete-tyille työntekijöille tämän artiklan 1 a kohdan mukaisesti taattujen työehtojen osalta samat velvoitteet kuin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla yrityksillä, ja
- samanlaisessa tilanteessa olevien kansallisten yritysten edellytetään täyttävän tällaiset velvoitteet samoin vaikutuksin.”;

e) korvataan 9 ja 10 kohta seuraavasti:

”9. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yritysten takaavat 1 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetuille työntekijöille tämän artiklan 1 b kohdassa tarkoitettujen työehtojen lisäksi muut ehdot, joita sovelletaan tilapäisiin työntekijöihin siinä jäsenvaltiossa, jossa työ tehdään.

10. Tämä direktiivi ei estä jäsenvaltioita perussopimusten mukaisesti soveltamasta kansallisiin yrityksiin ja muiden jäsenvaltioiden yrityksiin yhdenvertaisen kohtelun nojalla muita kuin 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevia työehtoja, siltä osin kuin kyse on yleiseen järjestykseen liittyvistä säännöksistä.”

3) Korvataan 4 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on säädettävä tai määrättävä yhteistyöstä niiden toimivaltaisten viranomaisten tai elinten, mukaan lukien julkiset viranomaiset, kesken, jotka kansallisen lainsäädännön mukaan ovat vastuussa 3 artiklassa tarkoitettujen työehtojen valvonnasta, myös unionin tasolla. Tällaiseen yhteistyöhön kuuluu erityisesti vastaaminen kyseisten viranomaisten tai elinten perusteltuihin tiedonsaantipyynnöihin, jotka koskevat valtiosta toiseen tapahtuvaa työntekijöiden käyttöön asettamista, ja puuttuminen ilmeisiin väärinkäytöksiin tai mahdollisesti laittomaan toimintaan, kuten työntekijöiden lähettämiseen liittyvän valtioiden välillä harjoitetun pimeän työn ja näennäisen itsenäisen ammatinharjoittamisen tapauksiin. Jos sen jäsenvaltion, josta työntekijä on lähetetty työhön, toimivaltaisella viranomaisella tai elimellä ei ole sen jäsenvaltion, jonka alueelle työntekijä lähetetään, toimivaltaisen viranomaisen tai elimen pyytämää tietoa, sen on pyrittävä saamaan kyseiset tiedot tuon jäsenvaltion muilta viranomaisilta tai elimiltä. Jos tällaisten tietojen toimittamisessa jäsenvaltiolle, jonka alueelle työntekijä lähetetään, on jatkuvasti viivästyksiä, asiasta on tiedotettava komissiolle, ja se ryhtyy aiheellisiin toimenpiteisiin.”

4) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

Seuranta, valvonta ja täytäntöönpano

Jäsenvaltio, jonka alueelle työntekijä lähetetään, ja lähettävä jäsenvaltio ovat vastuussa tässä direktiivissä ja direktiivissä 2014/67/EU säädettyjen velvollisuuksien seurannasta, valvonnasta ja täytäntöönpanosta, ja niiden on toteutettava aiheellisia toimenpiteitä tapauksissa, joissa tätä direktiiviä ei noudateta.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava sääntöjä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomisiin sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on varmistettava erityisesti, että työntekijöillä ja/tai työntekijöiden edustajilla on käytettävissään riittävät menettelyt tämän direktiivin mukaisten velvollisuuksien täyttämiseksi.

Jos jäsenvaltion direktiivin 2014/67/EU 4 artiklan nojalla tekemän kokonaisarviointin perusteella todetaan, että yritys on epäasianmukaisesti tai vilpillisesti antanut sen vaikutelman, että työntekijän tilanne kuuluu tämän direktiivin soveltamisalaan, kyseisen jäsenvaltion on varmistettava, että työntekijään sovelletaan asiaankuuluvaa lainsäädäntöä ja käytäntöä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämä artikla ei aiheuta sitä, että asianomaiseen työntekijään sovelletaan epäsuotuisampia työehtoja kuin lähetettyihin työntekijöihin.”

5) Korvataan liitteen johdantokappale seuraavasti:

”Edellä 3 artiklan 2 kohdassa mainitut toiminnot sisältävät kaikki rakennusalan työt, jotka koskevat varsinaista rakentamista, korjaamista, kunnostamista, rakennuksien muuttamista tai hajottamista ja erityisesti seuraavia töitä.”.

2 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee uudelleen tämän direktiivin soveltamista ja täytäntöönpanoa. Komissio antaa viimeistään 30 päivänä heinäkuuta 2023 Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle tämän direktiivin soveltamista ja täytäntöönpanoa koskevan kertomuksen ja ehdottaa tarvittaessa tarpeellisia muutoksia tähän direktiiviin ja direktiiviin 96/71/EY.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa on annettava arvio siitä, tarvitaanko tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi ja työntekijöiden suojelemiseksi lisätoimenpiteitä:
 - a) alihankinnan yhteydessä;
 - b) tämän direktiivin 3 artiklan 3 kohdan nojalla ottaen huomioon sitä säädöstä koskevan kehityksen, jolla muutetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2006/22/EY ⁽¹⁾ valvontavaatimusten osalta ja jossa vahvistetaan direktiiviin 96/71/EY ja direktiiviin 2014/67/EU liittyvät, työntekijöiden lähettämistä työhön maantieliikennealalla koskevat erityiset säännöt.

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltaminen

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 päivänä heinäkuuta 2020. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 30 päivästä heinäkuuta 2020. Tuohon päivään asti sovelletaan direktiiviä 96/71/EY siinä sanamuodossa, kuin se on ollut ennen tällä direktiivillä tehtyjä muutoksia.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.
3. Tätä direktiiviä sovelletaan tieliikennealalla sellaisen säädöksen soveltamispäivästä, jolla muutetaan direktiiviä 2006/22/EY valvontavaatimusten osalta ja jossa vahvistetaan direktiiviin 96/71/EY ja direktiiviin 2014/67/EU liittyvät, työntekijöiden lähettämistä työhön maantieliikennealalla koskevat erityiset säännöt.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. PAVLOVA

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/22/EY, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, tieliikenteen sosiaalilainsäädännöstä annettujen neuvoston asetusten (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 täytäntöönpanoa koskevista vähimmäisedellytyksistä ja neuvoston direktiivin 88/599/ETY kumoamisesta (EUVL L 102, 11.4.2006, s. 35).

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2018/958,
annettu 28 päivänä kesäkuuta 2018,
uuden ammatteja koskevan sääntelyn hyväksymistä edeltävästä suhteellisuusarvioinnista

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 46 artiklan, 53 artiklan 1 kohdan ja 62 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ammatillinen vapaus on perusoikeus. Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jäljempänä 'perusoikeuskirja', taataan ammatillinen vapaus ja elinkeinovapaus. Työntekijöiden vapaa liikkuvuus, sijoittautumisvapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus ovat Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen kirjattuja sisämarkkinoiden perusperiaatteita. Säänneltyjen ammattien harjoittamisen aloittamista koskevat kansalliset säännöt eivät näin ollen saisi muodostaa perusteettomia tai suhteettomia esteitä näiden perusoikeuksien käyttämiseksi.
- (2) Koska unionin oikeudessa ei ole erityisiä säännöksiä säännellyn ammatin harjoittamisen aloittamista tai sen harjoittamista koskevien vaatimusten yhdenmukaistamisesta, jäsenvaltiolla on toimivalta päättää syrjimättömyys- ja suhteellisuusperiaatteita noudattaen, sääntelee se tiettyä ammattia ja miten se sen tekee.
- (3) Suhteellisuusperiaate on yksi unionin oikeuden yleisistä periaatteista. Oikeuskäytännön ⁽³⁾ mukaan sellaisten kansallisten toimenpiteiden, jotka voivat haitata Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa taattujen perusvapauksien käyttämistä tai tehdä näiden vapauksien käyttämisestä vähemmän houkuttelevaa, on täytettävä neljä edellytystä eli niitä olisi sovellettava ilman syrjintää, niitä olisi voitava perustella yleisen edun mukaisilla tavoitteilla, niiden olisi oltava omiaan takaamaan asetetun tavoitteen saavuttaminen eikä niillä saisi ylittää sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.
- (4) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/36/EY ⁽⁴⁾ säädetään jäsenvaltioiden velvoitteesta arvioida säänneltyjen ammattien harjoittamisen aloittamista tai niiden harjoittamista rajoittavien vaatimusten oikeasuhteisuus ja ilmoittaa tämän arvioinnin tulokset komissiolle, mikä käynnistää "keskinäisen arvioinnin prosessin". Kyseisen prosessin mukaan jäsenvaltioiden oli käytävä läpi kaikkia niiden alueella säänneltyjä ammatteja koskeva koko lainsäädäntönsä.
- (5) Keskinäisen arvioinnin prosessin tuloksista kävi ilmi, että perusteet, joita jäsenvaltioiden oli tarkoitus käyttää arvioidessaan säänneltyjen ammattien harjoittamisen aloittamista tai niiden harjoittamista rajoittavien vaatimusten oikeasuhteisuutta, eivät olleet selkeitä ja että tällaisia vaatimuksia tarkasteltiin epätasaisesti kaikilla sääntelyn tasoilla. Jotta vältettäisiin sisämarkkinoiden hajautuminen ja poistettaisiin esteet tiettyjen työsuhteisten tai itsenäisenä ammatinharjoittajana harjoitettavien toimintojen aloittamiselta ja harjoittamiselta, unionin tasolla olisi oltava yhteinen lähestymistapa, jolla estetään suhteettomien toimenpiteiden toteuttaminen.
- (6) Komissio totesi 28 päivänä lokakuuta 2015 antamassaan tiedonannossa "Sisämarkkinoiden päivitys: enemmän mahdollisuuksia kansalaisille ja yrityksille", että on syytä vahvistaa analyttiset suhteellisuuspuutteet jäsenvaltioiden käytettäväksi niiden tarkastellessa voimassa olevaa ammattien sääntelyä tai ehdottaessa uutta tällaista sääntelyä.

⁽¹⁾ EUVL C 288, 31.8.2017, s. 43.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 14. kesäkuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 21. kesäkuuta 2018.

⁽³⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 30.11.1995, Gebhard, asia C-55/94, ECLI:EU:C:1995:411, 37 kohta.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/36/EY, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005, ammattipätevyuden tunnustamisesta (EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22).

- (7) Tämän direktiivin tarkoituksena on vahvistaa säännöt suhteellisuusarvioinneista, jotka jäsenvaltioiden on tehtävä, ennen kuin ne ottavat käyttöön uutta tai muuttavat voimassa olevaa ammattien sääntelyä, jotta voidaan varmistaa sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta ja samalla taata avoimuus ja kuluttajansuojan korkea taso.
- (8) Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien toimintojen olisi koskettava direktiivin 2005/36/EY soveltamisalaan kuuluvia säänneltyjä ammatteja. Tätä direktiiviä olisi sovellettava vaatimuksiin, joilla rajoitetaan nykyisten säänneltyjen ammattien tai sellaisten uusien ammattien harjoittamisen aloittamista tai harjoittamista, joiden sääntelemistä jäsenvaltiot harkitsevat. Tätä direktiiviä olisi sovellettava direktiivin 2005/36/EY lisäksi ja rajoittamatta tietyn säännellyn ammatin harjoittamisen aloittamista tai sen harjoittamista koskevassa erillisessä unionin säädöksessä annettujen muiden säännösten soveltamista.
- (9) Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan määritellä, miten ne järjestävät koulutusjärjestelmänsä ja ammatillisen koulutuksen järjestelmänsä ja mikä niiden sisältö on, eikä varsinkaan niiden mahdollisuuteen siirtää ammatillisille järjestöille toimivalta järjestää tai valvoa ammatillista koulutusta. Tämän direktiivin soveltamisalaan ei olisi kuuluttava säännöksiä, joilla ei rajoiteta säänneltyjen ammattien harjoittamisen aloittamista tai niiden harjoittamista, kuten koulutusohjelmien toimituksellisia muutoksia tai niiden sisällön teknisiä mukautuksia taikka koulutusta koskevien sääntöjen ajantasaistamista. Jos ammatillinen koulutus koostuu palkallisista toiminnoista, sijoitautumisvapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus olisi taattava.
- (10) Kun jäsenvaltiot saattavat erillisessä unionin säädöksessä vahvistettuja tietyn ammatin sääntelyä koskevia erityisvaatimuksia osaksi kansallista lainsäädäntöä ja kyseisessä säädöksessä ei jätetä jäsenvaltioille mahdollisuutta valita, miten osaksi kansallista lainsäädäntöä saattaminen tarkkaan ottaen toteutetaan, tämän direktiivin erityissäännöksissä edellytettyä oikeasuhteisuuden arviointia ei pitäisi soveltaa.
- (11) Jäsenvaltioilla olisi oltava käytössään yhteinen sääntelykehys, jonka perustana ovat selkeästi määritellyt oikeudelliset käsitteet unionissa käytössä oleville erilaisille ammattien sääntelytavoiille. Ammatteja voidaan säännellä monin eri tavoin, kuten varaamalla jonkin toiminnan aloittaminen tai harjoittaminen vain tietyn ammattipätevyuden haltijoille. Jäsenvaltiot voivat myös säännellä jotakin ammatin harjoittamisen muotoa asettamalla edellytyksiä ammatinimikkeiden käytölle tai asettamalla pätevyysvaatimuksia vain itsenäisille ammatinharjoittajille, työsuhteisille ammattihenkilöille taikka yritysjohtajille tai yritysten laillisille edustajille, erityisesti kun toimintaa harjoittaa oikeushenkilö ammattimaisena yrityksenä.
- (12) Ennen kuin jäsenvaltiot ottavat käyttöön uusia tai muuttavat voimassa olevia säänneltyjen ammattien harjoittamisen aloittamista tai niiden harjoittamista rajoittavia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, niiden olisi arvioitava tällaisten säännösten oikeasuhteisuus. Arvioinnin laajuuden olisi oltava oikeassa suhteessa käyttöön otettavan säännöksen luonteeseen, sisältöön ja vaikutukseen nähden.
- (13) Jäsenvaltioilla on todistustaakka perusteltavuuden ja oikeasuhteisuuden osalta. Jäsenvaltioiden sääntelyn perusteluiksi esittämiin syihin olisikin liitettävä analyysi kyseisen jäsenvaltion toteuttaman toimenpiteen asianmukaisuudesta ja oikeasuhteisuudesta sekä erityistä näyttöä sen väitteiden tueksi. Vaikka jäsenvaltion ei välttämättä tarvitse esittää erityistä tutkimusta tai tietynlaista näyttöä tai aineistoa, jolla kyseisen toimenpiteen oikeasuhteisuus todetaan ennen sen hyväksymistä, sen olisi kyseisen jäsenvaltion erityisolosuhteet huomioon ottaen tehtävä objektiivinen analyysi, joka osoittaa, että on olemassa tosiasiallisia riskejä siitä, että yleisen edun mukaiset tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu.
- (14) Jäsenvaltioiden olisi tehtävä suhteellisuusarviointeja objektiivisella ja riippumattomalla tavalla, myös silloin, kun ammattia säännellään välillisesti antamalla tietyille ammatilliselle elimelle valtuudet sääntelemiseen. Näihin arviointeihin voi sisältyä lausunto sellaiselta riippumattomalta elimeltä, mukaan lukien kansalliseen lainsäädäntöprosessiin osallistuvat olemassa olevat elimet, jonka tehtäväksi kyseiset jäsenvaltiot ovat antaneet tällaisen lausunnon antamisen. Tämä on erityisen tärkeää tapauksissa, joissa arvioinnin tekevät paikalliset viranomaiset, sääntelyelimet tai ammatilliset järjestöt, jotka ovat lähempänä paikallisia olosuhteita ja joiden erityinen tietämys voi tietyissä tapauksissa auttaa niitä tunnistamaan paremmin parhaan tavan saavuttaa yleisen edun mukaiset tavoitteet, mutta joiden tekemät toimintapoliittiset valinnat voisivat hyödyttää vakiintuneita toimijoita markkinatuloikkaiden kustannuksella.
- (15) Säänneltyjen ammattien harjoittamisen aloittamista tai niiden harjoittamista rajoittavien uusien tai muutettujen säännösten oikeasuhteisuutta on aiheellista seurata niiden hyväksymisen jälkeen. Säänneltyjä ammatteja koskevan rajoittavan kansallisen toimenpiteen oikeasuhteisuuden uudelleentarkastelun olisi perustuttava sekä kyseisen kansallisen toimenpiteen tavoitteeseen sen toteuttamishetkellä että sen vaikutuksiin, joita arvioidaan toimenpiteen toteuttamisen jälkeen. Kansallisen lainsäädännön oikeasuhteisuuden arvioinnin olisi perustuttava siihen, millaista kehitystä on todettu tapahtuneen säännellyn ammatin alalla toimenpiteen toteuttamisen jälkeen.

- (16) Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kaikki kansallisesta lainsäädännöstä johtuvat sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteettomat rajoitukset, kuten kansalaisuuteen tai asuinpaikkaan perustuva syrjintä, ovat kiellettyjä.
- (17) Kun työsuhteisten tai itsenäisenä ammatinharjoittajana harjoitettavien toimintojen aloittamisen ja harjoittamisen ehtona on jäsenvaltioiden suoraan tai välillisesti antamien tiettyä ammattipätevyyttä koskevien erityisten vaatimusten noudattaminen, on tarpeen varmistaa, että tällaisia vaatimuksia voidaan perustella yleisen edun mukaisilla tavoitteilla, kuten Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa tarkoitetuilla tavoitteilla, joita ovat yleinen järjestys, yleinen turvallisuus ja kansanterveys, tai unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä tunnustetuilla yleiseen etuun liittyvillä pakottavilla syillä. On myös tarpeen selvittää, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä tunnustettuja yleiseen etuun liittyviä pakottavia syitä ovat muun muassa seuraavat: sosiaaliturvajärjestelmän rahoituksen tasapainon turvaaminen, kuluttajien ja palvelujen vastaanottajien suojelu, myös takaamalla käsiteollisuustöiden laatu, ja työntekijöiden suojelu, asianmukaisen lainkäytön turvaaminen, liiketoimien rehellisyyden varmistaminen, petosten torjunta ja veropetosten ja veronkierron estäminen sekä verovalvonnan tehokkuus, liikenneturvallisuus, ympäristön ja kaupunkiympäristön suojelu, eläinten terveys, teollis- ja tekijänoikeuksien suojelu sekä kansallisen historiallisen ja taiteellisen kulttuuriperinnön, sosiaalipoliittisten tavoitteiden ja kulttuuripoliittisten tavoitteiden turvaaminen ja säilyttäminen. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan puhtaasti taloudelliset syyt, kuten kansantalouden edistäminen perusvapauksien kustannuksella, ja puhtaasti hallinnolliset syyt, kuten tarkastusten tekeminen tai tilastojen kerääminen, eivät ole yleiseen etuun liittyviä pakottavia syitä.
- (18) On jäsenvaltioiden asia määrittää soveltamansa yleisen edun mukaisten tavoitteiden suojelun ja asianmukaisen sääntelyn taso suhteellisuusperiaatetta noudattaen. Se, että yksi jäsenvaltio soveltaa lievempiä sääntöjä kuin toinen jäsenvaltio, ei tee viimeksi mainitun jäsenvaltion säännöistä suhteettomia ja siten unionin oikeuden vastaisia.
- (19) Kansanterveyden suojelun osalta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 168 artiklan 1 kohdassa määrätään, että kaikkien unionin politiikkojen ja toimintojen määrittelyssä ja toteuttamisessa varmistetaan ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelu. Tämä direktiivi on kaikilta osin kyseisen tavoitteen mukainen.
- (20) Jotta jäsenvaltiot voisivat varmistaa, että niiden käyttöön ottamat säännökset ja voimassa oleviin säännöksiin tekemät muutokset ovat oikeasuhteisia, niiden olisi otettava huomioon oikeasuhteisuuden arvioimisessa käytettävät perusteet ja ne lisäperusteet, jotka ovat analysoitavana olevan säännellyn ammatin kannalta olennaisia. Kun jäsenvaltio aikoo säännellä ammattia tai muuttaa voimassa olevia sääntöjä, olisi otettava huomioon tavoiteltuihin yleisen edun mukaisiin tavoitteisiin liittyvien riskien ja varsinkin palvelujen vastaanottajille, muun muassa kuluttajille, ammattihenkilöille tai kolmansille osapuolille, aiheutuvien riskien luonne. Olisi myös pidettävä mielessä, että ammattipalvelujen alalla kuluttajien ja ammattihenkilöiden tietämys ei tavallisesti ole samalla tasolla, sillä ammattihenkilöiden tekninen tietämys on mittavaa, kun taas kuluttajilla ei välttämättä ole tällaista tietämystä.
- (21) Ammattipätevyyteen liittyviä vaatimuksia olisi pidettävä tarpeellisina vain, jos voimassa olevien toimenpiteiden, kuten tuoteturvallisuus- tai kuluttajansuojalainsäädännön, ei voida katsoa olevan omiaan tai tosiasiallisesti tehokkaita takaamaan tavoiteltavan päämäärän saavuttaminen.
- (22) Oikeasuhteisuuden vaatimuksen täyttämiseksi toimenpiteen olisi oltava omiaan takaamaan asetetun tavoitteen saavuttaminen. Toimenpiteen olisi katsottava olevan omiaan takaamaan asetetun tavoitteen saavuttaminen vain, jos sillä tosiasiallisesti pyritään vastaamaan tavoitteeseen johdonmukaisella ja järjestelmällisellä tavalla, kuten silloin, kun tiettyihin toimintoihin liittyviin samanlaisiin riskeihin puututaan vertailukelpoisella tavalla ja kun kyseisiin rajoituksiin tehtäviä poikkeuksia sovelletaan asetetun tavoitteen mukaisesti. Kansallisen toimenpiteen olisi lisäksi tosiasiallisesti myötävaikutettava asetetun tavoitteen saavuttamiseen, joten sen ei pitäisi katsoa olevan tähän omiaan silloin, kun sillä ei ole vaikutusta sille annettuihin perusteluihin.
- (23) Jäsenvaltioiden olisi otettava asianmukaisesti huomioon toimenpiteen kokonaisvaikutus henkilöiden ja palvelujen vapaaseen liikkuvuuteen unionissa, kuluttajan valinnanmahdollisuuksiin ja tarjottavan palvelun laatuun. Tällä perusteella jäsenvaltioiden olisi varmistettava erityisesti, että säänneltyjen ammattien harjoittamisen aloittamista tai niiden harjoittamista koskevan rajoituksen laajuus on oikeassa suhteessa asetettujen tavoitteiden merkitykseen ja odotettuihin hyötyihin nähden.
- (24) Jäsenvaltioiden olisi verrattava kyseessä olevaa kansallista toimenpidettä sekä sellaisia vaihtoehtoisia ja vähemmän rajoittavia keinoja, joiden avulla voitaisiin saavuttaa sama tavoite mutta joihin liittyisi vähemmän rajoituksia. Kun toimenpiteet ovat perusteltuja vain kuluttajansuojaan liittyvistä syistä ja kun havaitut riskit koskevat vain ammattihenkilön ja kuluttajan välistä suhdetta eivätkä näin ollen vaikuta kielteisesti kolmansiin osapuoliin, jäsenvaltioiden olisi arvioitava, voidaanko niiden tavoite saavuttaa vähemmän rajoittavien keinoin kuin varaamalla toimintoja ammattihenkilöille. Jos esimerkiksi kuluttajat voivat kohtuudella valita, käyttävätkö he pätevien ammattihenkilöiden

palveluja vai eivät, olisi käytettävä vähemmän rajoittavia keinoja, kuten ammattinimikkeen suojaaminen tai ammattirekisteriin kirjaaminen. Varattuja toimintoja ja suojattua ammattinimikettä käyttämällä tapahtuvaa sääntelyä olisi harkittava silloin, kun toimenpiteillä pyritään torjumaan tilanne, jossa julkisen edun mukaisten tavoitteiden, kuten kansanterveyden, saavuttaminen vaarantuu vakavasti.

- (25) Jäsenvaltioiden olisi silloin, kun se on analysoitavana olevan toimenpiteen luonteen ja sisällön kannalta olennaista, otettava huomioon myös seuraavat seikat: tiettyyn ammattiin kuuluvien ammattitoimintojen soveltamisalan ja vaadittavan ammattipätevyyden välinen yhteys, tehtävien monimutkaisuus erityisesti vaadittavan koulutuksen tai kokemuksen tason, luonteen ja keston osalta, mahdollisuus hankkia ammattipätevyys eri tavoin, se, voidaanko tietyille ammattihenkilöille varatut toiminnot jakaa muiden ammattihenkilöiden kanssa, sekä säännellyn ammatin harjoittamisen itsenäisyyden aste erityisesti silloin, kun säänneltyyn ammattiin liittyviä toimintoja harjoitetaan asianmukaisesti pätevyityneen ammattihenkilön valvonnassa ja vastuulla.
- (26) Tässä direktiivissä otetaan huomioon tieteen ja teknologian edistys, ja sillä myötävaikutetaan sisämarkkinoiden asianmukaiseen toimintaan myös digitaalisessa toimintaympäristössä. Teknologian kehityksen ja tieteen edistyksen nopeuden vuoksi ammatin harjoittamisen aloittamista koskevien vaatimusten ajantasaistaminen voi olla erityisen tärkeää eräissä ammateissa, varsinkin ammattipalveluissa, jotka tarjotaan sähköisesti. Kun jäsenvaltio sääntelee tiettyä ammattia, olisi otettava huomioon, että tieteen ja teknologian kehitys saattaa vähentää tai kasvattaa eroja ammattihenkilöiden ja kuluttajien tietämyksen tasossa. Jos tieteen ja teknologian kehitys vaarantaa vakavasti yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamisen, jäsenvaltioiden tehtävänä on tarvittaessa kannustaa ammattihenkilöitä seuraamaan tätä kehitystä.
- (27) Jäsenvaltioiden olisi tehtävä kattava arviointi olosuhteista, joissa toimenpide toteutetaan ja pannaan täytäntöön, ja tutkittava erityisesti, millainen uusien tai muutettujen säännösten vaikutus on, kun ne yhdistetään muihin ammatin harjoittamisen aloittamista tai sen harjoittamista rajoittaviin vaatimuksiin. Tiettyjen toimintojen aloittamisen ja harjoittamisen ehtona saattaa olla useiden vaatimusten, kuten ammatikunnan järjestäytymistä, pakollista ammatillisen järjestön tai elimen jäsenyyttä, ammattietikkaa sekä ammatillista valvontaa ja vastuuta koskevien sääntöjen, noudattaminen. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi uusien tai muutettujen säännösten vaikutuksen arvioinnin yhteydessä otettava huomioon voimassa olevat vaatimukset, joihin kuuluvat jatkuvaa ammatillista kehittymistä, pakollista ammatillisen järjestön tai elimen jäsenyyttä, rekisteröinti- tai lupajärjestelmiä, määrällisiä rajoituksia, erityistä oikeudellista muotoa, osakkeenomistusta, alueellisia rajoituksia, monialatoimintaa koskevia rajoituksia, esteettömyyssääntöjä, vakuutusturvaa ja kielitaitoa koskevat vaatimukset, siinä määrin kuin ne ovat tarpeen ammatin harjoittamiseksi, kiinteää vähimmäis- ja/tai enimmäishintaa koskevat vaatimukset sekä mainontaa koskevat vaatimukset.
- (28) Lisävaatimusten käyttöönotto saattaa olla omiaan saavuttamaan yleisen edun mukaiset tavoitteet. Pelkästään se, että niiden yksittäistä tai yhteisvaikutusta olisi arvioitava, ei tarkoita, että kyseiset vaatimukset olisivat suoralta kädeltä suhteettomia. Esimerkiksi velvoite, joka koskee jatkuvaa ammatillista kehittymistä, saattaa olla omiaan varmistamaan, että ammattihenkilöt seuraavat oman alansa kehitystä, kunhan sillä ei aseteta syrjiviä ja suhteettomia ehtoja uusien tulokkaiden vahingoksi. Myös pakollista ammatillisen järjestön tai elimen jäsenyyttä saatetaan pitää asianmukaisena tapauksissa, joissa valtio on antanut kyseisten ammatillisten järjestöjen tai elinten tehtäväksi asiaankuuluvien yleisen edun mukaisten tavoitteiden turvaamisen, esimerkiksi laillisen ammatinharjoittamisen valvonnan tai jatkuvan ammatillisen koulutuksen järjestämisen tai valvonnan. Jos ammatin riippumattomuutta ei voida riittävästi taata muilla keinoin, jäsenvaltiot voisivat harkintansa mukaan soveltaa suojoitoimia, joita ovat esimerkiksi ammatin ulkopuolisten henkilöiden osakkeenomistuksen rajoittaminen tai säännös, jonka mukaan äänioikeuksien enemmistön on oltava ammattia harjoittavilla henkilöillä, kunhan suojoitoimet eivät ylitä sitä, mikä on tarpeen yleisen edun mukaisen tavoitteen suojelemiseksi. Jäsenvaltiot voisivat harkintansa mukaan asettaa kiinteää vähimmäis- ja/tai enimmäishintaa koskevia vaatimuksia, joita palvelun tarjoajien on noudatettava, etenkin sellaisten palvelujen osalta, joiden kohdalla tämä on tarpeen kulujen korvaamista koskevan periaatteen soveltamiseksi tehokkaasti, kunhan tällainen rajoitus on oikeasuhteinen ja vähimmäis- ja/tai enimmäishinnoista voidaan tarvittaessa poiketa. Jos lisävaatimusten käyttöönotolla toistetaan vaatimuksia, jotka jäsenvaltio on jo ottanut käyttöön muiden sääntöjen tai menettelyjen yhteydessä, tällaisia vaatimuksia ei voida pitää oikeasuhteisina asetetun tavoitteen saavuttamiseksi.
- (29) Direktiivin 2005/36/EY II osaston mukaan jäsenvaltiot eivät voi asettaa toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneille, ammattipalveluja väliaikaisesti ja satunnaisesti tarjoaville palvelun tarjoajille kyseisessä direktiivissä kiellettyjä vaatimuksia tai rajoituksia, kuten ammatillisen järjestön tai elimen myöntämä lupa taikka ammatillisen järjestön tai elimen rekisteriin merkittäminen tai sen jäsenyyttä tai se, että sillä on edustajia vastaanottavan jäsenvaltion alueella, säännellyn ammatin harjoittamisen aloittamiseksi tai sen harjoittamiseksi. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa vaatia palvelun tarjoajia, jotka haluavat tarjota palveluja väliaikaisesti, antamaan tietoja kirjallisella ennakoilmoituksella ennen ensimmäistä palvelun tarjoamista ja uusimaan ilmoituksen vuosittain. Ammattipalvelujen tarjoamisen helpottamiseksi ja palvelun väliaikaisen tai satunnaisen luonteen huomioon ottaen onkin tarpeen todeta uudelleen, että vaatimusten, joita ovat esimerkiksi väliaikainen automaattinen rekisteröinti ammatilliseen järjestöön tai ammatillisen järjestön tai elimen muodollinen jäsenyyttä, ennakoilmoitukset ja asiakirjivaatimukset sekä erilaisten

maksujen suorittaminen, olisi oltava oikeasuhteisia. Nämä vaatimukset eivät saisi aiheuttaa suhteetonta rasitetta palvelun tarjoajille eivätkä haitata palvelujen tarjoamisen vapauden käyttämistä tai tehdä siitä vähemmän houkuttelevaa. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti arvioitava, ovatko vaatimus tiettyjen tietojen ja asiakirjojen toimittamisesta direktiivin 2005/36/EY mukaisesti ja se seikka, että lisätietoja on mahdollista saada jäsenvaltioiden välisen hallinnollisen yhteistyön perusteella sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmän kautta, oikeasuhteisia ja riittävätkö ne estämään vakavan vaaran siitä, että palvelun tarjoajat kiertävät sovellettavia sääntöjä. Tätä direktiiviä ei kuitenkaan olisi sovellettava toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on varmistaa sovellettavien työehtojen noudattaminen.

- (30) Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ihmisten terveyden ja elämän suojeleminen on Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa suojelluista intresseistä tärkein. Näin ollen jäsenvaltioiden olisi otettava asianmukaisesti huomioon ihmisten terveyden korkeatasoisen suojelun varmistamista koskeva tavoite arvioidessaan terveydenhuollon ammatteja koskevia vaatimuksia, joita ovat esimerkiksi varatut toiminnot, suojattu ammattinimike, jatkuva ammatillinen kehittyminen tai ammattikunnan järjestäytymistä, ammattietiikkaa ja ammatillista valvontaa koskevat säännöt, kunnioittaen samalla direktiivissä 2005/36/EY säädettyjä koulutuksen vähimmäisvaatimuksia. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti varmistettava, että terveydenhuollon ammattien sääntely, jolla on vaikutuksia kansanterveyteen ja potilaiden turvallisuuteen, on oikeasuhteista ja että sillä voidaan osaltaan taata terveydenhoidon saatavuus, joka on tunnustettu perusoikeudeksi perusoikeuskirjassa, sekä turvallisen, laadukkaan ja tehokkaan terveydenhuollon saatavuus kansalaisille niiden alueella. Terveydenhuoltopalveluja koskevaa politiikkaa laadittaessa olisi otettava huomioon tarve varmistaa saavutettavuus, palvelun korkea laatu sekä lääkkeiden riittävä ja turvattu saanti kansanterveyteen liittyvien tarpeiden mukaisesti kyseisen jäsenvaltion alueella samoin kuin tarve varmistaa terveydenhuollon ammattihenkilöiden ammatillinen riippumattomuus. Terveydenhuollon ammattien sääntelyn perusteltavuuden osalta jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon ihmisen terveyden korkeatasoisen suojelun varmistamista koskeva tavoite, mukaan lukien terveydenhuollon saavutettavuus ja korkea laatu kansalaisille sekä lääkkeiden riittävä ja turvattu saanti tämän direktiivin 1 artiklassa tarkoitettun harkintavallan puitteissa.
- (31) Sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan kannalta on olennaisen tärkeää varmistaa, että jäsenvaltiot ilmoittavat kansalaisille, etujärjestöille ja muille asiaankuuluville sidosryhmille, kuten työmarkkinaosapuolille, ennen kuin ne ottavat käyttöön uusia tai muuttavat voimassa olevia vaatimuksia, joilla rajoitetaan säänneltyjen ammattien harjoittamisen aloittamista tai niiden harjoittamista. Jäsenvaltioiden olisi otettava mukaan kaikki asianomaiset osapuolet ja annettava niille tilaisuus esittää näkemyksensä. Jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa ja tapauksen mukaan toteutettava julkisia kuulemisia kansallisia menettelyjä noudattaen.
- (32) Jäsenvaltioiden olisi myös otettava täysimääräisesti huomioon kansalaisten oikeudet oikeussuojakeinoihin, sellaisina kuin ne taataan perusoikeuskirjan 47 artiklassa ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 19 artiklan 1 kohdassa. Tästä seuraa, että kansallisten tuomioistuinten olisi kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen menettelyjen ja valtiosääntöperiaatteiden mukaisesti voitava arvioida tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien vaatimusten oikeasuhteisuus, jotta voitaisiin varmistaa kunkin luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ammatilliseen vapauteen, sijoittautumisoikeuteen ja palvelujen tarjoamisen vapauteen kohdistuvia rajoituksia vastaan.
- (33) Parhaita käytäntöjä koskevan tiedon vaihtamiseksi jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta voidaan kannustaa jakamaan ammattien sääntelyä ja tällaisen sääntelyn vaikutuksia koskevia riittäviä ja säännöllisesti ajantasaistettuja tietoja muiden jäsenvaltioiden kanssa. Komission olisi helpotettava tällaista tiedonvaihtoa.
- (34) Avoimuuden lisäämiseksi ja vertailukelpoisiin perusteisiin pohjautuvien suhteellisuusarviointien edistämiseksi jäsenvaltioiden toimittamien tietojen olisi oltava helposti saatavilla säänneltyjä ammatteja koskevassa tietokannassa, jotta muut jäsenvaltiot ja asianomaiset osapuolet voivat esittää huomautuksensa komissiolle ja asianomaiselle jäsenvaltiolle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 346 artiklan soveltamista. Komission olisi otettava nämä huomautukset asianmukaisesti huomioon direktiivin 2005/36/EY mukaisesti laatimassaan yhteenvetokertomuksessa.
- (35) Jäsenvaltiot eivät voi riittäväällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli varmistaa sisämarkkinoiden asianmukaista toimintaa ja välttää säänneltyjen ammattien harjoittamisen aloittamista tai niiden harjoittamista koskevia suhteettomia rajoituksia, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä säädetään yhteisestä kehyksestä suhteellisuusarvioinnelle, jotka tehdään, ennen kuin otetaan käyttöön uusia tai muutetaan voimassa olevia säännelyjen ammattien harjoittamisen aloittamista tai niiden harjoittamista rajoittavia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, jotta voidaan varmistaa sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta ja taata kuluttajansuojan korkea taso. Siltä osin kuin jäsenvaltioiden lainsäädäntöä ei ole yhdenmukaistettu, se ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan eikä niiden harkintavaltaan päättää syrjimättömyys- ja suhteellisuusperiaatteita noudattaen, sääntelevätkö ne tiettyä ammattia ja miten ne sen tekevät.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin tai hallinnollisiin määräyksiin, joilla rajoitetaan säännellyn ammatin harjoittamisen aloittamista tai sen harjoittamista taikka jotakin sen harjoittamisen muotoa, mukaan lukien ammattinimikkeiden käyttö ja kyseisten ammattinimikkeiden nojalla sallittu direktiivin 2005/36/EY soveltamisalaan kuuluva ammattitoiminta.
2. Kun tietyn ammatin sääntelyä koskevat erityisvaatimukset vahvistetaan erillisessä unionin säädöksessä, jossa jäsenvaltioille ei jätetä mahdollisuutta valita näiden erityisvaatimusten osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen täsmällistä toteuttamista, tämän direktiivin vastaavia säännöksiä ei sovelleta.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä sovelletaan direktiivin 2005/36/EY määritelmiä.

Lisäksi tässä direktiivissä tarkoitetaan

- a) 'suojatulla ammattinimikkeellä' ammatin sääntelyn muotoa, jossa nimikkeen käytön edellytyksenä yhdestä tai useammasta toiminnan lajista koostuvassa ammattitoiminnassa on, suoraan tai välillisesti, tietty ammattipätevyys lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten nojalla, ja jossa tällaisen nimikkeen asiattomaan käyttöön sovelletaan seuraamuksia;
- b) 'varatuilla toiminnoilla' ammatin sääntelyn muotoa, jossa yhdestä tai useammasta toiminnan lajista koostuvan ammattitoiminnan aloittaminen on suoraan tai välillisesti varattu lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten nojalla tietyn ammattipätevyyden omaaville säännellyn ammatin harjoittajille, mukaan lukien tapaukset, joissa toiminta on jaettu muiden säännelyjen ammattien kanssa.

4 artikla

Uusien toimenpiteiden ennakoarviointi ja seuranta

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä oikeasuhteisuuden arviointi tässä direktiivissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti, ennen kuin otetaan käyttöön uusia tai muutetaan voimassa olevia säännelyjen ammattien harjoittamisen aloittamista tai niiden harjoittamista rajoittavia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen arvioinnin laajuuden on oltava oikeassa suhteessa säännöksen luonteeseen, sisältöön ja vaikutukseen nähden.
3. Kaikkiin 1 kohdassa tarkoitettuihin säännöksiin on liitettävä selvitys, joka on riittävän yksityiskohtainen, jotta sen perusteella on mahdollista arvioida suhteellisuusperiaatteen noudattaminen.
4. Syyt, joiden takia 1 kohdassa tarkoitettu säännös katsotaan perustelluksi ja oikeasuhteiseksi, on perusteltava laadullisilla ja mahdollisuuksien ja tapauksen mukaan myös määrällisillä tiedoilla.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettu arviointi tehdään objektiivisella ja riippumattomalla tavalla.
6. Jäsenvaltioiden on seurattava sitä, ovatko säännelyjen ammattien harjoittamisen aloittamista tai niiden harjoittamista rajoittavat uudet tai muutetut lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset suhteellisuusperiaatteen mukaisia, niiden hyväksymisen jälkeen ottaen asianmukaisesti huomioon asianomaisten säännösten hyväksymisen jälkeen mahdollisesti tapahtuneen kehityksen.

5 artikla

Syrjimättömyys

Kun jäsenvaltiot ottavat käyttöön uusia tai muuttavat voimassa olevia säänneltyjen ammattien harjoittamisen aloittamista tai niiden harjoittamista rajoittavia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, niiden on varmistettava, että kyseiset säännökset eivät ole kansalaisuuden tai asuinpaikan perusteella suoraan tai välillisesti syrjiviä.

6 artikla

Perusteltavuus yleisen edun mukaisiin tavoitteisiin liittyvillä syillä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säänneltyjen ammattien harjoittamisen aloittamista tai niiden harjoittamista rajoittavia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, joita ne aikovat ottaa käyttöön, ja muutoksia, joita ne aikovat tehdä voimassa oleviin säännöksiin, voidaan perustella yleisen edun mukaisilla tavoitteilla.
2. Jäsenvaltioiden on harkittava erityisesti, voidaanko 1 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä perustella objektiivisesti yleiseen järjestykseen, yleiseen turvallisuuteen tai kansanterveyteen liittyvillä syillä taikka yleiseen etuun liittyvillä pakottavilla syillä, joita ovat esimerkiksi sosiaaliturvajärjestelmän rahoituksen tasapainon turvaaminen, kuluttajien, palvelujen vastaanottajien ja työntekijöiden suojelu, asianmukaisen lainkäytön turvaaminen, liiketoimien rehellisyyden varmistaminen, petosten torjunta ja veropetosten ja veronkierron estäminen sekä verovalvonnan tehokkuuden turvaaminen, liikenneturvallisuus, ympäristön ja kaupunkiympäristön suojelu, eläinten terveys, teollis- ja tekijänoikeuksien suojelu sekä kansallisen historiallisen ja taiteellisen kulttuuriperinnön, sosiaalipoliittisten tavoitteiden ja kulttuuripoliittisten tavoitteiden turvaaminen ja säilyttäminen.
3. Luonteeltaan puhtaasti taloudelliset perusteet tai puhtaasti hallinnolliset syyt eivät ole yleiseen etuun liittyviä pakottavia syitä, joilla voidaan perustella säänneltyjen ammattien harjoittamisen aloittamista tai niiden harjoittamista koskeva rajoitus.

7 artikla

Oikeasuhteisuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säänneltyjen ammattien harjoittamisen aloittamista tai niiden harjoittamista rajoittavat lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset, joita ne ottavat käyttöön, ja muutokset, joita ne tekevät voimassa oleviin säännöksiin, ovat omiaan takaamaan asetetun tavoitteen saavuttamisen eivätkä ylitä sitä, mikä on tarpeen tavoitteen saavuttamiseksi.
2. Tätä varten jäsenvaltioiden on ennen 1 kohdassa tarkoitettujen säännösten hyväksymistä otettava huomioon seuraavat seikat:
 - a) tavoiteltuihin yleisen edun mukaisiin tavoitteisiin liittyvien riskien ja varsinkin palvelujen vastaanottajille, mukaan lukien kuluttajille, ammattihenkilöille tai kolmansille osapuolille, aiheutuvien riskien luonne;
 - b) se, ovatko voimassa olevat erityiset tai luonteeltaan yleisemmät säännöt, kuten tuoteturvallisuus- tai kuluttajansuojalainsäädäntöön sisältyvät säännöt, riittämättömiä asetetun tavoitteen saavuttamiseksi;
 - c) se, onko säännös asianmukainen ja siten omiaan saavuttamaan asetetun tavoitteen ja vastaako se tosiasiallisesti tavoitteeseen johdonmukaisella ja järjestelmällisellä tavalla ja puututaanko sillä siten havaittuihin riskeihin samalla tavalla kuin vertailukelpoisissa toiminnoissa;
 - d) vaikutus henkilöiden ja palvelujen vapaaseen liikkuvuuteen unionissa, kuluttajan valinnanmahdollisuuksiin ja tarjottavan palvelun laatuun;
 - e) se, onko mahdollista käyttää vähemmän rajoittavia keinoja yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi; tätä alakohtaa sovellettaessa silloin, kun säännökset ovat perusteltuja vain kuluttajansuojaan liittyvistä syistä ja kun havaitut riskit koskevat vain ammattihenkilön ja kuluttajan välistä suhdetta eivätkä näin ollen vaikuta kielteisesti kolmansiin osapuoliin, jäsenvaltioiden on arvioitava erityisesti, voidaanko tavoite saavuttaa vähemmän rajoittavien keinoin kuin varaamalla toimintoja;
 - f) uusien tai muutettujen säännösten vaikutus, kun sitä tarkastellaan muiden ammatin harjoittamisen aloittamista tai sen harjoittamista rajoittavien säännösten kanssa, sekä erityisesti se, miten uudet tai muutetut säännökset yhdessä muiden vaatimusten kanssa myötävaikuttavat saman yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseen ja ovatko ne tarpeen sen saavuttamiseksi.

Jäsenvaltioiden on silloin, kun se on käyttöön otettavan tai muutettavan säännöksen luonteen ja sisällön kannalta olennaista, otettava huomioon myös seuraavat seikat:

- a) tiettyyn ammattiin kuuluvien tai sille varattujen toimintojen soveltamisalan ja vaadittavan ammattipätevyyden välinen yhteys;

- b) kyseisten tehtävien monimutkaisuuden ja näitä tehtäviä suorittavien henkilöiden tietyn ammattipätevyyden tarpeen – erityisesti vaadittavan koulutuksen tai kokemuksen tason, luonteen ja keston osalta – välinen yhteys;
- c) se, onko ammattipätevyys mahdollista hankkia vaihtoehtoisin tavoin;
- d) se, voidaanko tietyille ammattiteille varatut toiminnot jakaa muiden ammattien kanssa vai ei, ja syyt tähän;
- e) säännellyn ammatin harjoittamisen itsenäisyyden aste sekä järjestäytymiseen ja valvontaan liittyvien järjestelyjen vaikutus asetetun tavoitteen saavuttamiseen erityisesti silloin, kun säänneltyyn ammattiin liittyviä toimintoja harjoitetaan asianmukaisesti pätevyityneen ammattihenkilön valvonnassa ja vastuulla;
- f) tieteen ja teknologian kehitys, joka saattaa tosiasiallisesti vähentää tai kasvattaa eroja ammattihenkilöiden ja kuluttajien tietämyksen tasossa.

3. Sovellettaessa 2 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohtaa jäsenvaltioiden on arvioitava uuden tai muutetun säännöksen vaikutus, kun sitä tarkastellaan yhdessä yhden tai useamman vaatimuksen kanssa, ottaen huomioon, että tällaiset vaikutukset voivat olla myönteisiä tai kielteisiä, ja erityisesti seuraavien vaatimusten kanssa:

- a) varatut toiminnot, suojattu ammattinimike tai jokin muu direktiivin 2005/36/EY 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu sääntelyn muoto;
- b) veloitteet osallistua jatkuvaan ammatilliseen kehittämiseen;
- c) ammattikunnan järjestäytymiseen, ammattietikkaan ja ammatilliseen valvontaan liittyvät säännöt;
- d) pakollinen ammatillisen järjestön tai elimen jäsenyys ja rekisteröinti- tai lupajärjestelmät erityisesti silloin, kun kyseiset vaatimukset edellyttävät tiettyä ammattipätevyyttä;
- e) määrälliset rajoitukset, etenkin vaatimukset, joilla rajoitetaan ammatinharjoittamislupien lukumäärää tai vahvistetaan vähimmäis- tai enimmäismäärä tietyn ammattipätevyyden omaaville työntekijöille, johtajille tai edustajille;
- f) erityistä oikeudellista muotoa koskevat vaatimukset tai yrityksen osakkeenomistukseen tai johtamiseen liittyvät vaatimukset, siltä osin kuin kyseiset vaatimukset liittyvät suoraan säännellyn ammatin harjoittamiseen;
- g) alueelliset rajoitukset, myös silloin, kun ammattia säännellään joissakin jäsenvaltion osissa eri tavalla kuin sen muissa osissa;
- h) vaatimukset, joilla rajoitetaan säännellyn ammatin harjoittamista yhdessä tai osana yhteistyöhanketta, sekä esteettömyyssäännöt;
- i) vaatimukset, jotka liittyvät vakuutusturvaan tai vastaavaan henkilökohtaiseen tai kollektiiviseen ammatillista vastuuta koskevaan suojaan;
- j) kielitaitovaatimukset, siltä osin kuin ne ovat tarpeen ammatin harjoittamiseksi;
- k) kiinteää vähimmäis- ja/tai enimmäishintaa koskevat vaatimukset;
- l) mainontaa koskevat vaatimukset.

4. Ennen kuin jäsenvaltiot ottavat käyttöön uusia tai muuttavat voimassa olevia säännöksiä, niiden on lisäksi varmistettava, että direktiivin 2005/36/EY II osastossa säädetyt palvelujen väliaikaista tai satunnaista tarjoamista koskevat erityisvaatimukset ovat suhteellisuusperiaatteen mukaisia, mukaan lukien seuraavat:

- a) direktiivin 2005/36/EY 6 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitettu väliaikainen automaattinen rekisteröinti ammatilliseen järjestöön tai elimeen tai tällaisen järjestön tai elimen muodollinen jäsenyys;
- b) direktiivin 2005/36/EY 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ennakkoilmoitus, mainitun artiklan 2 kohdan nojalla vaadittavat asiakirjat tai muu vastaava vaatimus;
- c) maksujen veloittaminen palvelun tarjoajalta hallinnollisista menettelyistä, jotka liittyvät säänneltyjen ammattien harjoittamisen aloittamiseen tai niiden harjoittamiseen.

Tätä kohtaa ei sovelleta toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on varmistaa sovellettavien, jäsenvaltioiden unionin oikeutta noudattaen soveltamien työehtojen noudattaminen.

5. Kun tässä artiklassa tarkoitetut säännökset koskevat terveydenhuollon ammattien sääntelyä ja niillä on vaikutusta potilasturvallisuuteen, jäsenvaltioiden on otettava huomioon ihmisten terveyden korkeatasoisen suojelun varmistamista koskeva tavoite.

8 artikla

Tiedottaminen ja sidosryhmien osallistuminen

1. Ennen kuin jäsenvaltiot ottavat käyttöön uusia tai muuttavat voimassa olevia säänneltyjen ammattien harjoittamisen aloittamista tai niiden harjoittamista rajoittavia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, niiden on asianmukaisin keinoin asetettava tietoa kansalaisten, palvelujen vastaanottajien ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien, myös muiden kuin asianomaisen ammatin harjoittajien, saataville.

2. Jäsenvaltioiden on otettava asianmukaisesti mukaan kaikki asianomaiset osapuolet ja annettava niille tilaisuus esittää näkemyksensä. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa ja tapauksen mukaan toteutettava julkisia kuulemisia kansallisia menettelyjään noudattaen.

9 artikla

Tehokkaat oikeussuojakeinot

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että saatavilla on tehokkaita oikeussuojakeinoja tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvissa kysymyksissä kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen menettelyjen mukaisesti.

10 artikla

Tietojenvaihto jäsenvaltioiden välillä

1. Tämän direktiivin tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta voidaan kannustaa tietojenvaihtoon jäsenvaltioiden kesken tämän direktiivin soveltamisalaan liittyvistä kysymyksistä sekä siitä, miten ne sääntelevät tiettyä ammattia, tai tällaisen sääntelyn vaikutuksista. Komissio helpottaa tällaista tietojenvaihtoa.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ne viranomaiset, jotka vastaavat tietojen toimittamisesta ja vastaanottamisesta 1 kohdan soveltamiseksi.

11 artikla

Avoimuus

1. Jäsenvaltioiden on kirjattava syyt, joiden takia säännökset katsotaan tämän direktiivin mukaisesti arvioiden perustelluiksi ja oikeasuhteisiksi ja jotka yhdessä säännösten kanssa on ilmoitettava komissiolle direktiivin 2005/36/EY 59 artiklan 5 kohdan nojalla, direktiivin 2005/36/EY 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun säänneltyjen ammattien tietokantaan, ja komissio saattaa nämä syyt yleisön saataville.

2. Jäsenvaltiot ja muut asianomaiset osapuolet voivat esittää huomautuksia komissiolle tai jäsenvaltiolle, joka on ilmoittanut säännökset ja syyt, joiden takia säännökset katsotaan perustelluiksi ja oikeasuhteisiksi. Komissio ottaa nämä huomautukset asianmukaisesti huomioon direktiivin 2005/36/EY 59 artiklan 8 kohdan mukaisesti laatimassaan yhteenvetokertomuksessa.

12 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio antaa viimeistään 18 päivänä tammikuuta 2024 ja sen jälkeen viiden vuoden välein Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja toiminnasta, mukaan lukien sen soveltamisalasta ja vaikuttavuudesta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun kertomukseen liitetään tarvittaessa asiaankuuluvat ehdotukset.

13 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä heinäkuuta 2020. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

15 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. PAVLOVA

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

